

Vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň

I. Údaje adresáta

Adresát	Označení adresáta: Mgr. Bc. David Vandrovec, IČO: 69908664					
Bydliště/sídlo	Ulice: Kodaňská	Č. p./Č. e.: 1441	Č. o.: 46	PSČ: 10100	Obec: Praha	Stát: Česká republika

II. Označení soudu a spisová značka

Soud	Krajský soud v Ostravě					
Spis. značka	KSOS	37	INS	10134	/	2016

III. Identifikace dlužníka

☐ Společné oddlužení manželů

Označení dlužníka:	Datum narození:	IČO:
VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.		26825357

IV. Identifikace věřitele

☒ Fyzická osoba ☐ Právnícká osoba

Osobní údaje	Titul před:	Jméno:	Příjmení:	Titul za:	Státní příslušnost:
		David	Sivčák		Česká republika
	Datum narození:	Rodné číslo:	Osobní stav:	IČO:	
Bydliště/sídlo	Ulice:				Stát:
					Česká republika

☒ Adresa pro doručování (korespondenční adresa):

Ulice:	Č. p./Č. e.:	Obec:	Stát:
		Ostrava	Česká republika

Jiné kont. údaje	E-mail:	Datová schránka:	Telefon:
	martin.janota@ak-zachveja.cz	uekhdti	

Číslo účtu:

V. Osoba s dispozičními oprávněními

☒ Fyzická osoba ☐ Právnícká osoba

Osobní údaje	Titul před:	Jméno:	Příjmení:	Titul za:	IČO:
	Mgr. Bc.	David	Vandrovec		69908664
Bydliště/sídlo	Ulice:	Č. p./Č. e.:	Č. o.:	PSČ:	Obec:
	Kodaňská	1441	46	10100	Praha
					Stát:
					Česká republika

VI. Insolvenční správce

☒ Fyzická osoba ☐ Právnícká osoba ☐ Totožný s osobou s dispozičními oprávněními

Osobní údaje	Titul před:	Jméno:	Příjmení:	Titul za:	IČO:
	Mgr. Bc.	David	Vandrovec		69908664
Bydliště/sídlo	Ulice:	Č. p./Č. e.:	Č. o.:	PSČ:	Obec:
	Kodaňská	1441	46	10100	Praha
					Stát:
					Česká republika

A. Pohledávka

☒ I. Nezajištěné pohledávky

Pohledávka č. 1.

Celková výše: Jistina: Zbývá k uspokojení:

Druh pohledávky:

Splatná: ☒ Ano ☐ Ne Vykonalná: ☒ Ano ☐ Ne

Podmíněná: ☐ Ano ☒ Ne Podřízená: ☐ Ano ☒ Ne

Důvod vzniku pohledávky:

Pohledávka č. 2.

Celková výše: Jistina: Zbývá k uspokojení:

Druh pohledávky:

Splatná: ☒ Ano ☐ Ne Vykonalná: ☒ Ano ☐ Ne

Podmíněná: ☐ Ano ☒ Ne Podřízená: ☐ Ano ☒ Ne

Důvod vzniku pohledávky:

☐ II. Zajištěné pohledávky

Komentář:

VII. Seznam příloh

Povinné přílohy:

1. Listiny dokládající existenci věřitele – právnické osoby, zejména výpis z obchodního rejstříku nebo obdobného registru,
2. Kopie smluv, soudních nebo jiných rozhodnutí a dalších listin dokládajících údaje uvedené ve vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň a
3. Plná moc, pokud je věřitel zastoupen na základě plné moci a plná moc není součástí spisu.

Přílohy:

Č.:	Název přílohy:	Jméno souboru:	Velikost:	
E1.	Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.5.2020, č.j. 28 Cm 67/2019-60	Sivčák x Vandrovec IS VPE - rozsudek KS OVA s doložkou PM_2020-11-20.pdf	390 kB	
E2.	Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15.10.2020, č.j. 5 Cmo 177/2020-93	Sivčák x Vandrovec IS VPE - rozsudek VS OL s doložkou PM_2020-11-24.pdf	450 kB	
E3.	plná moc	Sivčák David - plná moc Martin Janota_133813952-86718-201125091927.pdf	399 kB	

Zde uveďte další přílohy:

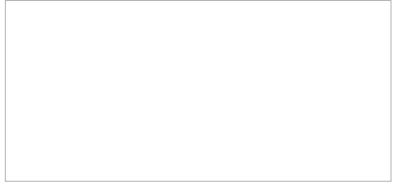
Č.:	Název přílohy:	
-----	----------------	--

VIII. Podpis

Podpisem stvrzuje:

V Dne

Podpis:

Titul před:

Jméno:

Příjmení:

Titul za:

PLNÁ MOC

David Sivčák

nar. [REDACTED]

bytem [REDACTED]

dále jen „zmocnitel“

z m o c ň u j e

Mgr. Ing. Martina Janotu, advokáta

evidenční číslo ČAK 13140

Zachveja & partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, 28. října 1727/108, PSČ: 702 00

IČ 277 98 526

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, vložka 52120

dále jen „zmocněnec“

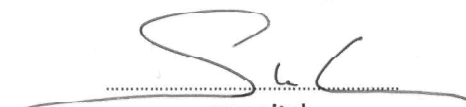
aby jej v souladu se zákonem o advokacii zastoupil a činil právní jednání jeho jménem v právní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 28 Cm 67/2019.

Zmocněnec je oprávněn zejména:

- zastupovat při jednání se soudy, včetně Nejvyššího soudu a Ústavního soudu,
- přijímat doručované písemnosti,
- podávat návrhy a žádosti,
- podávat opravné prostředky, námitky nebo rozklad a vzdávat se jich,
- vymáhat nároky, potvrzovat plnění, uznávat uplatněné nároky, vzdávat se nároků.

Zmocněnec je oprávněn ve stejném rozsahu zmocnit třetí osobu.

V Ostravě dne 1. srpna 2019

zmocnitel

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem **133813952-86718-201125091927**, skládající se z **1** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Vstup bez viditelného prvku.

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **MARCEL ZACHVEJA**

Vystavil: **Mgr. Marcel Zachveja, Ph.D., LL.M., advokát**

Pracoviště: **Mgr. Marcel Zachveja, Ph.D., LL.M., advokát**

V Ostravě dne 25.11.2020

133813952-86718-201125091927

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zdeňky Šindelářové a soudců Mgr. Jakuba Černoška a JUDr. Ing. Michala Hocka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Mgr. Bc. David Vandrovec**
sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha
insolvenčního správce dlužnice
VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., IČO 268 23 357
sídlem Štramberská 2871/47, Hulváky, 703 00 Ostrava
zastoupený Mgr. Karlem Somolem
advokátem se sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **David Sivčák**, narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený Mgr. Ing. Martinem Janotou
advokátem se sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava

o zaplacení částky 309.144 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 5. 2020,
č. j. 28 Cm 67/2019-60

takto:

I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě se v napadené části, to je v odstavcích II. a III. výroku, **potvrzuje.**

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na plné náhradě nákladů odvolacího řízení částku 25.576,98 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám advokáta Mgr. Ing. Martina Janoty.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Vymlátíl.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem krajský soud zastavil řízení v části nároku, kterým se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 309.144 Kč za dobu od 26. 8. 2016 do 26. 9. 2018 (odstavec I. výroku), dále žalobu ve zbylém rozsahu, tj. co do nároku žalobce na zaplacení částky 309.144 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně za dobu od 27. 9. 2018 do zaplacení, zamítl (odstavec II. výroku), a o nákladech řízení rozhodl tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému částku 47.625,60 Kč k rukám jeho právního zástupce (odstavec III. výroku).
2. Po skutkové stránce krajský soud dovodil, že žalovaný byl členem představenstva společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. v době od 8. 7. 2013 do 24. 3. 2015. Žalovaný jako člen představenstva mohl zastupovat tuto společnost pouze společně s dalším členem představenstva. Na základě Smlouvy o výkonu funkce ze dne 8. 7. 2013, ve znění dodatku ze dne 24. 9. 2013, náležela žalovanému odměna za výkon funkce 20.000 Kč měsíčně a od 1. 10. 2013 odměna ve výši 22.600 Kč měsíčně. Na základě Smlouvy o výkonu funkce ze dne 15. 5. 2014 náležela žalovanému odměna za výkon funkce 22.600 Kč měsíčně, bylo mu poskytnuto pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou členy statutárních orgánů ve formě nepeněžitého plnění na období od 11. 5. 2013 do 10. 5. 2014 ve výši 52.553 Kč, jako zaměstnanci mu dle pracovní smlouvy náležela za výkon práce mzda ve výši 90.000 Kč měsíčně, příspěvek zaměstnavatele na penzijní připojištění nebo doplňkové penzijní spoření ve výši 200 Kč měsíčně, příspěvek zaměstnavatele na životní pojištění ve výši 500 Kč měsíčně a příspěvek zaměstnavatele na stravování formou nákupu stravenek. Členu představenstva dále náleželo právo užívat osobní automobil pro služební i soukromé účely, typ vozidla VW Passat, mobilní telefon a ubytování v místě výkonu práce. Žalovaný obdržel za období srpen 2014 až srpen 2016 celkem 309.144 Kč, z toho odměny ve výši 180.800 Kč, nepeněžitý příjem 49.904 Kč a pojistné 78 440 Kč. Krajský soud v Ostravě vyhláškou ze dne 29. 4. 2016, č. j. KSOS 31 1NS 10134/2016 ve věci dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. (dále jen úpadce) o insolvenčním návrhu věřitele WEGAT INVEST a.s. oznámil, že návrhem shora označeného navrhovatele bylo zahájeno insolvenční řízení na majetek dlužníka. Vyhláška byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 29. 4. 2016 v 7:53 hodin. Dlužník v podání ze dne 17. 8. 2016, adresovanému insolvenčnímu soudu, uvedl, že: a) v průběhu insolvenčního řízení se projevila nedůvěra obchodních partnerů v existenci dalších smluvních vztahů a v jejich plnění, což se projevilo v rušení již nasmlouvaných a předpokládaných zakázek v příštím období, při hodnocení této situace musel úpadek přihlídnout ke změně tohoto stavu, pokud jde o další předpokládaný vývoj provozu podniku a posuzování jeho výsledků na svou platební schopnost, plní tak svou povinnost podat insolvenční návrh dle ustanovení § 103 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen insolvenční zákon), b) splňuje kritéria úpadku, neboť při mnohosti věřitelů není schopen plnit peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti, má více než 720 věřitelů a peněžité závazky s více než 30 dní po splatnosti, c) v průběhu insolvenčního řízení se ukázalo, že ani náležitá správa jeho majetku a pokračující provoz jeho úpadek nezvrátí, d) současně podal návrh na povolení reorganizace a byl připraven v co nejkratší době předložit věřitelům reorganizační plán, f) připojuje seznam majetku a závazků, jakož i seznam svých zaměstnanců, ze kterých lze zjistit, že zaměstnává 1.138 zaměstnanců v pracovním poměru, v posledním období dosáhl obrátu více než 50.000.000 Kč a úhrn čistého obrátu za účetní období 2015 činil 3.283.452.000 Kč. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2016, č. j. KSOS 37 1NS 10134/2016-A-62 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka a insolvenčním správcem mu byl ustanoven žalobce.
3. Ve Výroční zprávě dlužníka za rok 2014 předseda představenstva úpadce hodnotil rok 2014 jako rok úspěšný, a to jak z hlediska realizačního, tak z hlediska finančního. Uváděl, že společnost pokračovala v kontraktu výstavby elektrárny v Turecku a v realizaci rekonstrukcí elektráren

v České republice s tím, že ke konci roku 2014 se společnost dostala do závěrečného kontraktačního jednání na výstavbu uhelné elektrárny v Nové Kaledonii, dále pokračovaly projekty v oblasti dodávky mostních konstrukcí, uskladňovacích nádrží, čistírny odpadních vod, rok 2014 byl z finančního pohledu úspěšnější než rok 2013 a úpadce dosáhl provozní zisk na úrovni cca 69.000.000 Kč. Dle zprávy nezávislého auditora BDO Audit s.r.o. podávala účetní závěrka úpadce za rok 2014 věrný a poctivý obraz jeho aktiv, pasiv, nákladů a výnosů jeho hospodaření a peněžních toků, a to v souladu s českými účetními předpisy. Dle rozvahy za rok 2014 činil vlastní kapitál úpadce 1.344.887.000 Kč (v roce 2013 činil 1.343.459.000 Kč), výsledek hospodaření běžného účetního období činil 3.067.000 Kč (v roce 2013 byla vykázána ztráta 122.318.000 Kč), výše cizích zdrojů činila 5.704.958.000 Kč (v roce 2013 činila 6.660.036.000 Kč), výše dlouhodobých závazků z obchodních vztahů činila 43.336.000 Kč (v roce 2013 činila 436.857.000 Kč), výše krátkodobých závazků z obchodních vztahů činila 2.551.080.000 Kč (v roce 2013 činila 2.980.551.000 Kč), krátkodobý finanční majetek činil 386.527.000 Kč (v roce 2013 činil 609.700.000 Kč). Dle výkazu cash-flow došlo v roce 2014 ke změně stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti -363.072.000 Kč (v roce 2013 činily -724.176.000 Kč), krátkodobé závazky činily 1.781.639.000 Kč, z toho do 90 dnů po splatnosti 418.569.000 Kč (v roce 2013 tyto činily 2.600.643.000 Kč a 333.869.000 Kč). Ve Výroční zprávě úpadce za rok 2015 předseda představenstva zmiňoval pokračující investiční projekty (Turecko, Česká republika) s tím, že tyto se významně podílely na tržbách, které dosáhly hodnoty 3.522.000.000 Kč, přičemž společnost získala významné zakázky v Polsku, Bulharsku a Finsku v oblasti technologických zakázek, pokračovala v dodávkách mostních konstrukcí a skladu na kapalná hnojivá. Předseda představenstva uvedl, že „Ačkoliv rok 2015 byl, co se týče výsledků hospodaření méně úspěšný než rok 2014, jsem si jist, že společnost učinila všechny důležité kroky k tomu, aby rok 2016 byl mnohem úspěšnější“. Dle zprávy nezávislého auditora BDO Audit s.r.o. podávala účetní závěrka úpadce za rok 2015 věrný a poctivý obraz aktiv, pasiv, nákladů, výnosů jeho hospodaření a peněžních toků, a to v souladu s českými účetními předpisy. Dle rozvahy činil v roce 2015 vlastní kapitál úpadce 882.883.000 Kč, výsledek hospodaření běžného účetního období -453.628.000 Kč, výše cizích zdrojů činila 5.259.698.000 Kč, výše dlouhodobých závazků z obchodních vztahů činila 41.801.000 Kč, výše krátkodobých závazků z obchodních vztahů činila 2.515.732.000 Kč, krátkodobý finanční majetek činil 232.963.000 Kč. Změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti činila -745.570.000 Kč. U závazků z obchodních vztahů činily krátkodobé závazky 1.349.937.000 Kč, z toho do 90 dnů po splatnosti 623.838.000 Kč. Ke dni 31. 12. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 349.000.000 Kč, b) krátkodobý finanční majetek 387.000.000 Kč, ke dni 31. 1. 2015 činily: a) závazky po dni splatnosti 415.000.000 Kč, b) krátkodobý finanční majetek 193.000.000 Kč, ke dni 28. 2. 2015 činily: a) závazky po dni splatnosti 393.000.000 Kč, b) krátkodobý finanční majetek 230.000.000 Kč, ke dni 31. 3. 2015 činily: a) závazky po dni splatnosti 400.000.000 Kč, b) krátkodobý finanční majetek 202.000.000 Kč a ke dni 30. 4. 2015 činily: a) závazky po dni splatnosti 445.000.000 Kč, b) krátkodobý finanční majetek 379.000.000 Kč. Výzvou insolvenčního správce ze dne 4. 9. 2018 byl žalovaný dle ustanovení § 62 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích (dále jen z. o. k.), vyzván k vydání částky 309.144 Kč, kterou od dlužníka obdržel za období dvou let před právní mocí rozhodnutí o úpadku, a to do 7 dnů od doručení výzvy.

4. Krajský soud neprovedl další účastníky navržené důkazy, a to zprávu vyhotovenou společností PwC, stran celkové situace úpadce, kterou žalobce hodlal prokázat, že i v době výkonu funkce člena představenstva žalovaným byla tato společnost v úpadku či minimálně ve vztahu hrozícího úpadku, neboť jednak rozhodné skutečnosti o ekonomickém stavu společnosti v době výkonu funkce žalovaného byly zjištěny jinými provedenými důkazy a jednak žalobcem byla soudu doložena toliko neautorizovaná a neúplná fotokopie tvrzené zprávy, která nebyla způsobilá být předmětem dokazování. Krajský soud také neprovedl další důkazy uváděné žalobcem, tj. usnesení insolvenčního soudu ze dne 15. 12. 2016 a 7. 8. 2017, podání v insolvenčním řízení ze dne 10. 5. 2016, znalecký posudek č. 217/08/08 zpracovaný Ostravskou znaleckou a.s. dne

19. 2. 2008, zprávu ekonomického poradce TARPAN Partners, články z tisku dle podání ze dne 30. 10. 2019, přihlášku pohledávky společnosti CEB, a to proto, že skutečnosti, které účastníci řízení hodlali navrženými důkazy prokázat, nejsou rozhodné pro konečné právní posouzení věci, resp. i kdyby těmito důkazy byly prokázány tvrzené skutečnosti, nemělo by to na konečné rozhodnutí žádný vliv.

5. Po právní stránce krajský soud uzavřel, že některé obecné předpoklady dané ustanovením § 62 z. o. k. pro meritorní přezkum žalobního nároku byly splněny, neboť žalovaný vykonával funkci člena představenstva úpadce v době od 8. 7. 2013 do 24. 3. 2015 (výkon jeho funkce skončil o bezmála 17 měsíců dříve, než soud rozhodl usnesením ze dne 25. 8. 2016 o úpadku dlužníka), v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka a insolvenční správce vyzval žalovaného k vrácení přijatých plnění. Krajský soud se neztotožnil s procesní obranou žalovaného, dle které měl úpadce dle ustanovení § 107 insolvenčního zákona přistoupit k věřitelskému návrhu, a tedy o úpadku bylo rozhodováno i na základě návrhu úpadce, což vylučuje možnost aplikace ustanovení § 62 z. o. k. vůči žalovanému. Krajský soud vycházel z ustanovení § 97 a násl. insolvenčního zákona, přičemž pro určení osoby, na základě jejíhož návrhu bylo insolvenční řízení zahájené, je rozhodná identifikace této osoby v insolvenční vyhlášce vydané dle ustanovení § 101 insolvenčního zákona. Je-li účelem právní úpravy postihnout osoby, které řádně, tj. zejména včas nesplnili svou zákonnou povinnost podat insolvenční návrh, není žádoucí, aby se dané osoby hrozící sankce zpětně zprostili tím, že se k již podanému věřitelskému návrhu připojí. Krajský soud se taktéž zabýval otázkou, zda žalovaný věděl nebo měl a mohl vědět, že je dlužník v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinil za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné. Dovodil, že tato zákonná podmínka směřuje primárně na ty osoby, které byly členy orgánu korporace ke dni rozhodnutí soudu o úpadku a při její aplikaci na „bývalé“ členy orgánu je tuto nutno vykládat v návaznosti na další právní úpravu, především pak v návaznosti na ustanovení § 98 insolvenčního zákona, dle kterého má statutární orgán povinnost podat insolvenční návrh v případě, kdy je dlužník v úpadku (nikoli v hrozícím úpadku). Má-li proto pro „bývalé“ členy orgánu korporace nastat sankce za porušení zákonné povinnosti podat bez zbytečného odkladu insolvenční návrh tehdy, je-li dlužník v úpadku, je nutné, aby stav úpadku korporace nastal v době, kdy tyto osoby funkci vykonávaly, neboť pouze po dobu výkonu funkce mohly porušit zákonnou povinnost podat bez zbytečného odkladu insolvenční návrh. Pouze v takovém případě na ně může doléhat sankce v podobě požadavku na vrácení přijatého plnění. U „bývalých“ členů orgánů korporace nepostačí, že po dobu výkonu jejich funkce u korporace nastal stav hrozícího úpadku (který řádně neodvraceli), nýbrž, musí být prokázáno, že korporace se již v době výkonu jejich funkce nacházela ve stavu úpadku.
6. Krajský soud měl za prokázané skutkové tvrzení žalovaného o „lepší“ se ekonomickém stavu dlužníka v době výkonu jeho funkce (tj. v době od 7/2013 do 3/2015), neboť dlužník zejména rok 2014 uzavřel s kladným hospodářským výsledkem, s kladným vlastním kapitálem a došlo u něho k poklesu závazků, a to jak krátkodobých, tak i dlouhodobých. Současně měl „nasmlouvány“ zakázky pro příští období a bylo možné důvodně předpokládat ziskovost úpadce i v následujícím období. Z takto zjištěných skutečností nelze dojít k závěru, že by byl dlužník ke konci roku 2014 v úpadku. Krajský soud poukázal na skutečnost, že pro unesení důkazního břemene žalovaného, nebylo v daném případě nutno, aby (i vzhledem k rozsahu a charakteru podnikání úpadce) žalovaný konkretizoval a prokazoval jednotlivé dílčí kroky, které ke zlepšení jeho stavu vedly, neboť již ze samotných účetních dokladů bylo zřejmým, že činěné kroky byly elektivní, vedoucí ke zlepšení situace úpadce. Tvrzení žalobce o „neřádném“ vedení účetnictví dlužníka krajský soud vzhledem k výroku auditora o schválení účetní závěrky bez výhrad považoval za neprokázané a nepodstatné, neboť neměl-li auditor (jakožto odborně způsobilá osoba) ke způsobu účtování o majetku a závazcích úpadce žádné výhrady, nelze přičítat k tíži žalovanému, že tento účetnictví nevedl řádně. Úvahy žalobce o tom, že některé opravné položky měly snad být zaúčtovány již dříve, krajský soud shledal ve vztahu k posouzení otázky řádného

výkonu funkce žalovaného za nerozhodné. Pokud jde o ekonomický vývoj úpadce na počátku roku 2015, krajský soud zjišťoval, zda úpadková situace nastala dříve, než žalovanému dne 24. 3. 2015 funkce zanikla, případně zda s péčí řádného hospodáře učinil vše potřebné k jejímu odvrácení. Úpadce měl ke dni 31. 12. 2014 krátkodobý finanční majetek o 37.000.000 Kč vyšší než objem závazků po splatnosti. Ke dni 31. 1. 2015 však nastala změna a závazky po dni splatnosti převyšovaly krátkodobý finanční majetek o 222.000.000 Kč, tedy společnost se dostala do stavu platební neschopnosti. Ze zjištěných údajů je však patrné, že se jednalo o krátkodobě nepříznivou situaci, neboť v průběhu dalších měsíců (do doby zániku funkce žalovaného) docházelo ke snižování daného schodku úpadce, a to na částku 163.000.000 Kč ke dni 28. 2. 2015 a na částku 66.000.000 Kč ke dni 30. 4. 2015. Z takto zjištěných skutečností pak nelze dojít k závěru, že by žalovaný neučinil vše potřebné k odvrácení hrozícího úpadku. Krajský soud poukázal na skutečnost, že sám žalobce tvrdil, že u úpadce nastal stav předlužení až v srpnu 2016, tedy více než rok poté, co žalovanému funkce člena představenstva úpadce zanikla a současně, že připustil „přerušeni“ stavu platební neschopnosti v prosinci 2014 a stav platební neschopnosti v prvních měsících roku 2015 dovozoval toliko z existence tzv. mezery krytí.

7. Krajský soud dále s poukazem na závěry dovolacího soudu uvedené v rozsudku ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. 27 Cdo 2426/2018 dovodil, že tzv. princip proporcionality, třebaže primárně dopadá na případy možnosti společnosti nevyplatit členu svého orgánu plnění přiznané ve smlouvě o výkonu funkce (pokud jeho činnost vedla ke zhoršení hospodářských výsledků společnosti nebo v případě, že člen orgánu z nedbalosti či úmyslu porušil povinnosti stanovené pro výkon funkce) lze vztáhnout i na případy jiné majetkové sankce dopadající na členy orgánu korporace, a to právě i na posuzovaný případ vydání prospěchu ze Smlouvy o výkonu funkce. Jedná se o významnou sankci, která může vést až k tomu, že člen statutárního orgánu svou funkci de facto vykonává po dva roky bezplatně. Takováto sankce však může být nepřiměřená ve vztahu k intenzitě porušení povinnosti i ve vztahu k celkové povaze výkonu funkce. I kdyby byl v řízení prokázán úpadkový stav v prvních měsících roku 2015, nebyl by důvod žalovaného k vydání prospěchu zavázat, a to ani v dílčí části získaného prospěchu za první tři měsíce roku 2015. Žalovaný vykonával funkci člena představenstva v době, kdy od jeho nástupu do funkce v roce 2013 až do konce roku 2014 společnost vykazovala zlepšující se hospodářské výsledky a za rok 2014 vytvořila také zisk. Stran roku 2015 je nutno vzít do úvahy skutečnost, že žalovaný byl z funkce odvolán již dne 24. 3. 2015, a tedy jeho možnosti reagovat na zhoršující se „čísla“ byly časově omezené. Až do doby zániku jeho funkce lze současně zaznamenat zlepšující se trend ekonomických ukazatelů po „propadu“ ke dni 31. 1. 2015. V průběhu řízení současně nevyšlo najevo žádné jednání žalovaného, které by bylo možno označit jako jednání v rozporu s péčí řádného hospodáře. Krajský soud taktéž zohlednil specifikum podnikání úpadce, zejména pak skutečnost, že dlužník často tvořil „mezičlánek“ mezi investorem a konečným zhotovitelem (věřitelem, subdodavatelem), navíc žádný z takto „poškozených“ věřitelů ještě po dobu delší než 16 měsíců poté, co žalovanému funkce zanikla, nebrojil proti pozdním platbám a nepodal věřitelský insolvenční návrh. Je proto nezbytné dovodit, že v daném segmentu podnikání se nejedná o neobvyklý stav, daná situace nevzbuzovala u věřitelů nedůvěru ve vymahatelnost pohledávek, a to i s ohledem na jednání, které členové představenstva s věřiteli vedli.
8. Krajský soud následně uzavřel, že jestliže ustanovení § 62 odst. 1 z. o. k. dopadá na bývalé členy představenstva zejména proto, aby byli postiženi právě ti členové, kteří povinnost podat insolvenční návrh nesplnili, tedy „opustili potápějící se loď“, či byli společníky (akcionáři) „z potápějící se lodi“ vykázáni, pak sankce uplatněna vůči bývalému členu orgánu, kterému funkce zanikla za zcela jiné ekonomické situace, než jaká zde byla v době rozhodování soudu o úpadku, by nebyla přiměřená případnému porušení povinnosti podat insolvenční návrh. Soud prvního stupně současně poukázal na způsob jednání za úpadce (kterého navenek zastupoval samostatně předseda představenstva nebo dva členové představenstva společně), neboť žalovaný fakticky mohl toliko iniciovat jednání představenstva o této záležitosti, nebo „přemluvit“ dalšího člena představenstva ke společnému návrhu, přičemž zde je však nutno zvážit také časové okolnosti, a

to s ohledem na datum zániku funkce žalovaného a dostupnost informací o vývoji ekonomických ukazatelů z počátku roku 2015. Krajský soud taktéž zohlednil skutečnost, že úpadek „dokázal“ provozovat podnikatelskou činnost ještě déle než rok poté, co žalovanému funkce zanikla, a to tak, že i v době rozhodování soudu o úpadku zaměstnával 1.138 zaměstnanců v pracovním poměru, v posledním období dosáhl obrátu více než 50.000.000 Kč a úhrn čistého obrátu za účetní období roku 2015 činil částku 3.283.452.000 Kč. Tyto údaje proto neodpovídají žalobcem tvrzenému úpadkovému stavu v době, kdy žalovaný funkci člena představenstva vykonával.

9. Výrok o částečném zastavení řízení v části požadovaného příslušenství krajský soud odůvodnil ustanovením § 96 o. s. ř., neboť žalobce v tomto rozsahu vzal svůj žalobní návrh částečně zpět. O nákladech řízení krajský soud rozhodoval v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že procesně úspěšnému žalovanému přiznal vůči žalobci právo na náhradu nákladů, sestávající z odměny za zastupování ve výši 38.160 Kč za 4 úkony právní služby (převzetí věci, písemné vyjádření ve věci samé dne 11. 9. 2019 a za účast na jednáních konaných ve dnech 28. 5. 2020 a 10. 10. 2019) při tarifní hodnotě 9.540 Kč, dále pak z náhrady hotových výdajů v celkové výši 1.200 Kč dle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif), to vše navýšené o 21% DPH, neboť zástupce žalovaného je v souladu s ustanovením § 137 odst. 3 o. s. ř. registrovaným plátcem DPH.
10. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas odvolání, které směřoval pouze do odstavců II. a III. výroku, a domáhal se v tomto rozsahu jeho změny a vyhovění žalobě, případně jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Žalobce poukázal na to, že v průběhu řízení před krajským soudem prokazoval jednotlivé okolnosti, u kterých lze důvodně předpokládat, že dlužník nebyl dlouhodobě schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků, zejména pak prezentoval závěry účetní společnosti PwC a Tarpan Partners, závěry výročních zpráv dlužníka, a rovněž poukazoval i na problémy v zásadním projektu dlužníka - elektrárny Yunus Emre v Turecku. Žalobce uváděl a dokládal, že dle historických účetních dat dlužníka a poskytnuté předběžné účetní závěrky nastala situace testu předlužení u dlužníka (odpovídající stavu, u kterého souhrn závazků úpadce převyšuje hodnotu jeho majetku) nejpozději v srpnu 2016, kdy dlužník vytvořil opravné položky a rezervy ve výši 3,1 mld. Kč, které výrazným způsobem snižovaly hodnotu jeho aktiv. Některé opravné položky a rezervy vytvořené úpadcem v rámci předběžné mimořádné závěrky se věcně vztahovaly k předchozím rokům, přičemž při řádném vedení účetnictví na základě principů opatrnosti by k naplnění znaků úpadku dlužníka ve formě předlužení došlo podstatně dříve. Dle znaleckého posudku č. 217/08/08 ze dne 19. 2. 2008 zpracovaného znaleckým ústavem Ostravská znalecká, a.s., na základě kterého byl oceňovací rozdíl stanoven pro odštěpení části společnosti HEAVY MACHINERY a.s. do společnosti úpadce, měl být v letech 2008 - 2015 dosažen celkový výsledek hospodaření cca. 3,2 mld. Kč, přičemž skutečný výsledek hospodaření dosažený za toto období činil -223 mil. Kč. (rozdíl 3,4 mld. Kč). Takto stanovený oceňovací rozdíl ve výši 1,5 mld. Kč byl úpadcem zaúčtován v roce 2008 a byl také pravidelně účetně odepisován, ale i přes výše uvedené byl oceňovací rozdíl zcela vyoprávkován až v srpnu 2016, kdy byla sestavena mimořádná závěrka, k tomuto datu byla vytvořena opravná položka k tomuto aktivu ve výši cca. 632 mil. Kč, přičemž dle názoru žalobce měla být při vedení účetnictví úpadce na základě principů opatrnosti vyoprávkována podstatně dříve. Další opravné pohledávky k obchodním pohledávkám úpadce, zejména opravné položky k pohledávkám dlužníka ve výši 475 mil. Kč za společností Modřany Power jím byly vyoprávkovány v příslušné výši opět až v mimořádné účetní závěrce v srpnu 2016, a tedy dříve nebyla tato závažná informace ohledně zhoršené bonity dlužníka v jeho účetnictví dostatečně reflektována. Již v roce 2013 měl dlužník více věřitelů s peněžitými závazky více než 90 dnů po splatnosti, a to v hodnotě 22 až 77 mil. Kč. Podmínky úpadku dle testu likvidity byly u dlužníka splněny nejpozději v říjnu 2014, kdy měl dlužník více než 700 věřitelů po splatnosti (z toho více než 80 s pohledávkami přes 92 dnů po splatnosti), rozdíl mezi

likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti byl 47 mil. Kč a následně i po celé období až do prohlášení úpadku v srpnu 2016 v rozmezí 65 až 647 mil. Kč (kromě prosince 2014) s tím, že plán na další měsíce počítal se záporným provozním výsledkem hospodaření. Odvolatel považoval za směrodatnou část výroční zprávy, ze které vyplynulo, že dlužník měl v roce 2013 krátkodobé závazky z obchodních vztahů ve výši 2.980.551.000 Kč, v roce 2014 krátkodobé závazky z obchodních vztahů ve výši 2.551.080.000 Kč a v roce 2015 krátkodobé závazky ve výši 2.515.732.000 Kč. Tyto závazky pak byly v dílčích částech významnou dobu po splatnosti, přičemž z uvedených podkladů vyplývá, že své minimálně krátkodobé závazky úpadce nehradil po dobu delší než 3 měsíce. Shora uvedené závěry poukazují na obtížnou finanční situaci dlužníka. Tyto okolnosti v souhrnu naznačovaly hrozící úpadek u dlužníka, přičemž se nejednalo o výsledek pouhé matematické operace.

11. Žalobce také nesouhlasil se závěry krajského soudu v tom směru, že u dlužníka došlo toliko ke krátkodobé nepříznivé situaci, neboť pravidelně docházelo ke snižování schodku u dlužníka, ve výsledku až na částku ve výši 163 mil. Kč. Jestliže dlužník vykazoval takto významný schodek, zároveň jeho krátkodobé závazky byly významně po splatnosti a ve významné výši, a i další okolnosti objektivně nenasvědčovaly optimistickému vývoji, pak žalobce dovozoval, že se v daném případě jednalo o stav hrozícího úpadku, který bylo třeba řešit, a žalovaný měl k tomuto aktivně přispět. Krajský soud neposuzoval finanční situaci dlužníka materiálně, když vůbec nezohlednil, že úpadková situace je výsledkem spíše dlouhodobého vývoje a tento dlouhodobý vývoj žalobce objektivními ukazateli v předmětném řízení prokázal. Již samotná skutečnost prohlášení úpadku dlužníka by měla být primárním ukazatelem předcházející obtížné finanční situace dlužníka.
12. Žalovaný se k podanému odvolání vyjádřil tak, že rozsudek krajského soudu je věcně správný a odvolání žalobce nedůvodné. Žalobce poukázal na skutečnost, dle které nebyla naplněna základní podmínka ustanovení § 62 z. o. k., neboť úpadce k věřitelskému insolvenčnímu návrhu v průběhu insolvenčního řízení přistoupil a insolvenční soud rozhodl o úpadku taktéž k jeho návrhu, a nikoliv pouze na návrh věřitele. Žalobce v řízení před soudem prvního stupně netvrdil okolnosti, se zřetelem k nimž bylo možné důvodně předpokládat, že v době výkonu funkce člena představenstva žalovaným nebyl úpadce schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků (§ 3 odst. 5 insolvenčního zákona), tedy že u něj v budoucnu nastane platební neschopnost. Hrozící úpadek je charakterizován budoucí platební neschopností, o níž nesvědčí ani fakt, že u dlužníka v srpnu 2016 mělo nastat předlužení, ani pro něj nemá jakýkoliv význam údajně nesprávně zaúčtovaný oceňovací rozdíl či opravné položky k pohledávkám úpadce. Pokud jde o údaje účetních závěrek za roky 2014 a 2015 o výši závazků a výši závazků po splatnosti k datu vyhotovení té které účetní závěrky, je z nich - na rozdíl od toho, co dovozuje žalobce - zřejmým, že údaje o výši závazků se meziročně zlepšily, úpadce musel závazky hradit minimálně v objemu, v jakém v průběhu účetního období vznikaly, včetně části závazků přenesených z předchozího účetního období. I kdyby žalobcem předložená tvrzení a důkazy skutečně poukazovaly na „obtížnou finanční situaci dlužníka“, stále to nic nesvědčí o tom, že úpadce byl v té době ve stavu hrozícího úpadku, tedy v situaci budoucí platební neschopnosti ve vztahu k podstatné části svých peněžitých závazků.
13. Odvolací soud poté, co dovodil, že odvolání je přípustné, podané včas, oprávněnou osobou, že obsahuje náležitosti stanovené v ustanovení § 205 odst. 1 o. s. ř. a odvolací důvody podle ustanovení § 205 odst. 2 o. s. ř., přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně v napadené části, to je v odstavcích II. a III. výroku, v této části přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 212, § 212a o. s. ř.), a to po projednání věci při odvolacím jednání dle ustanovení § 214 odst. 1 o. s. ř.
14. Odvolací soud předně uvádí, že vady řízení, k nimž odvolací soud musí přihlédnout z úřední činnosti (ustanovení § 212a odst. 5 o. s. ř.), nejsou odvolatelem namítány a vady uvedené v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř. z obsahu spisu

nevyplývají. Jiné vady řízení, k nimž odvolací soud, pokud by je zjistil, musí přihlížet, jen když by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (ustanovení § 212a odst. 5 věta druhá o. s. ř.), rovněž z obsahu spisu nevyplývají.

15. Z obsahu spisu ve vztahu k podanému odvolání a napadenému rozsudku vyplývá, že žalobou podanou u krajského soudu dne 2. 5. 2019 se žalobce po žalovaném domáhal úhrady částky 309.144 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně za dobu od 26. 8. 2016 do zaplacení. Žalobce svůj žalobní nárok odůvodnil tím, že žalovaný obdržel od dlužníka za období dvou let zpětně před právní mocí rozhodnutí o úpadku dle ustanovení § 62 z. o. k. majetkový prospěch v této výši, a to na základě Smlouvy o výkonu funkce člena představenstva. Dle historických dat úpadce nastala situace předlužení v srpnu 2016, kdy dlužník vytvořil opravné položky a rezervy ve výši 3,1 mld. korun, které výrazným způsobem snížily hodnotu aktiv, přičemž některé opravné položky a rezervy vytvořené dlužníkem se věcně vztahovaly k dřívějším obdobím. Žalobce se domníval, že při vedení účetnictví na základě principů opatrnosti by k naplnění znaků úpadku dlužníka ve formě předlužení došlo podstatně dříve. Žalobce dále poukázal na test likvidity, dle kterého lze úpadek dovodit, pokud společnost nemá dostatek krátkodobého finančního majetku na krytí závazků více než 90 dnů po splatnosti při současné pluralitě věřitelů. Již v roce 2013 měl dlužník více věřitelů s peněžitými závazky více než 90 dnů po splatnosti, a to v hodnotě od 22 do 77 milionů Kč. Podmínky úpadku dle testu likvidity byly u dlužníka splněny nejpozději v říjnu 2014, kdy měl dlužník více než 700 věřitelů po splatnosti (z toho více než 80 s pohledávkami přes 92 dnů po splatnosti) a rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti byl 47 milionů Kč a následně i po celé období až do prohlášení úpadku v srpnu 2016 v rozmezí 65 až 647 milionů Kč (kromě prosince 2014) s tím, že plán na další měsíce počítal se záporným provozním výsledkem hospodaření. Žalovaný jako člen představenstva o těchto skutečnostech, plynoucích navíc z účetnictví společnosti, věděl a neučinil žádné kroky k odvrácení této situace. Žalobce byl proto toho názoru, že žalovaný neučinil po dobu výkonu své funkce u úpadce za účelem odvrácení úpadku vše potřebné a rozumně předvídatelné, a to v rozporu s péčí řádného hospodáře.
16. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že sice byl členem představenstva úpadce v době od 18. 7. 2013 do 24. 3. 2015, avšak k jeho odvolání došlo bezmála 1,5 roku před rozhodnutím o úpadku dlužníka. Poukázal na skutečnost, že se úpadce v průběhu insolvenčního řízení k návrhu na určení úpadku připojil a bylo proto rozhodnuto o úpadku také na jeho návrh. Úpadce insolvenční řízení nijak neprotahoval, přičemž základní příčinou úpadku byl neúspěch projektu výstavby tepelné elektrárny Yunus Emre (projekt Adularya) v Turecku, přičemž v červenci 2016, tedy bezprostředně předtím, než dlužník přistoupil v insolvenčním řízení jako další z navrhovatelů, proběhl v Turecku pokus o státní převrat, jehož důsledkem bylo faktické znárodnění elektrárny a zastavení projektu. Žalovaný dále namítal, že účetnictví úpadce bylo vedeno externě odborně způsobilým subjektem a bylo také opakovaně auditováno oprávněnou osobou (DBO Audit s.r.o.). Žádný z těchto odborníků v dané době k vytýkanému způsobu účtování opravných položek ničeho nenamítal. Splnění předpokladů budoucí platební neschopnosti je nutné posuzovat nikoliv retrospektivně (jak to činí žalobce), nýbrž z pohledu osoby rozhodující se v dané době na základě aktuálně existujících informací, což platí jak pro domněnky žalobce o předlužení úpadce, tak pro domněnky ohledně jeho tvrzené platební neschopnosti. Žalovaný poukázal na skutečnost, že v prosinci 2014 se úpadce nemohl nacházet v úpadkové situaci, neboť rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti byl kladný. Ze skutkových tvrzení žalobce se dále podává, že v období od ledna 2015 do března 2015 se rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti postupně snižoval, přičemž toto saldo k 30. 4. 2015 pokleslo z částky 198 milionů Kč na částku 66 milionů Kč. Hrozící úpadek úpadce po dobu výkonu funkce žalovaného v představenstvu nenastal. Žalovaný současně zdůraznil, že úpadce byl engineeringovou společností, tedy subjektem zodpovědným za celkovou koordinaci projektů výstavby na klíč (zejména pak energetických staveb). Vzhledem

k rozsahu projektů zcela běžně docházelo ke zpoždění s jejich realizací, a s tím spojenému možnému zpoždění plateb od investora. Takovéto pozastavení plateb v rámci realizace projektů se vždy nezbytně promítne do růstu neuhrazených závazků. Z povahy samotné podnikatelské činnosti tak běžně docházelo k průběžnému opožďování plateb vůči dodavatelům v rámci některých projektů. Úpadce k 31. 12. 2014 vykázal celkové dlouhodobé závazky ve výši 132.580.000 Kč, celkové krátkodobé závazky ve výši 4.392.573.000 Kč, přičemž oproti stavu v závěru roku 2013 úpadce tyto závazky snížil o téměř 690 mil. Kč (v případě dlouhodobých závazků), resp. o více než 300 mil. Kč v případě krátkodobých závazků. Taktéž závazky z obchodních vztahů úpadce v průběhu roku 2014 snížil o cca 430 mil. Kč. Za tohoto stavu proto nelze tvrdit, že by úpadce byl v průběhu roku 2014 ve stavu, při kterém by nesplácel podstatnou část svých závazků. Úpadce i v průběhu roku 2015 snižoval jak své dlouhodobé závazky (na cca 46 milionů Kč v závěru roku 2015), tak závazky krátkodobé (snížením o více než 850 milionů Kč). Závazky z obchodních vztahů v průběhu roku 2015 vykazovaly stabilní výši (snížení o cca 36 milionů Kč), a tedy úpadce musel v průběhu roku 2015 své závazky z obchodních vztahů hradit, a nelze proto dovozovat, že by úpadce nesplácel podstatnou část svých závazků.

17. Krajský soud u jednání konaného dne 10. 10. 2019 poučil účastníky o relevantní právní úpravě a judikatuře dovolacího soudu, poučil taktéž žalobce o tom, že dosud neunáší břemeno tvrzení a důkazní ohledně existence hrozícího stavu úpadku, případně přímo úpadkového stavu úpadce v rozhodné době. Krajský soud k důkazu provedl obsah Smlouvy o výkonu funkce žalovaného u úpadce ze dne 8. 7. 2013 a 15. 5. 2014 včetně dodatku ze dne 24. 9. 2013, vyčíslení odměn členů představenstva a členů rady úpadce za období 08/2014 až 08/2016 a výzvu žalobce k vydání prospěchu. Následně žalobce doplnil svá skutková tvrzení tak, že s poukazem na test platební neschopnosti, test předlužení, test mezery krytí a celkové ztráty na úrovni EBITDA za období leden – září 2016 je nezbytné dovozovat, že tyto ilustrují obtížnou finanční situaci úpadce v jednotlivých letech a prokazují, že se nacházel v tomto stavu dlouhodobě. Stran projektu Adularya v Turecku žalobce uvedl, že tento projekt byl pro úpadce zásadní, z veřejně dostupných informací vyplývá, že již v roce 2014 došlo k problémům souvisejícím s financováním projektu s tím, že celý projekt se v roce 2015 potýkal s technickými problémy, aby v roce 2016 došlo k eskalaci technických problémů, které vedly až k zastavení provozu celé elektrárny. Jednalo se o zásadní projekt dlužníka, který dlouhou dobu vykazoval rizikové znaky a žalobci není známo, že by žalovaný činil kroky k odvracení této situace. Krajský soud u dalšího jednání konaného dne 28. 5. 2020 k důkazu provedl výroční zprávy úpadce za roky 2014 a 2015, včetně úvodu předsedy představenstva, zprávy auditora, rozvahy, výkazy cash-flow a přílohy, účastníci učinily nesporným údaje o ekonomickém stavu úpadce, další důkazní návrhy krajský soud pro nadbytečnost zamítl a následně rozhodl odvoláním napadeným rozsudkem.
18. Odvolací soud nad rámec skutkových zjištění krajského soudu vzal za svá též další shodná skutková tvrzení účastníků (§ 120 odst. 3 o. s. ř.), a dále dokazování doplnil kompletními účetními závěrkami úpadce za roky 2014 a 2015, včetně zpráv o podnikatelské činnosti za roky 2014 a 2015, přičemž zjistil následující skutečnosti:
 - z nesporných skutkových tvrzení účastníků, že u úpadce - společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. ke dni 31. 12. 2014 činily: a) závazky více než 90 dnů po splatnosti 349 mil. Kč, b) krátkodobý finanční majetek 387 mil. Kč, ke dni 31. 1. 2015 činily: a) závazky více než 90 dnů po splatnosti 415 mil. Kč, b) krátkodobý finanční majetek 193 mil. Kč, ke dni 28. 2. 2015 činily: a) závazky více než 90 dnů po splatnosti 393 mil. Kč, b) krátkodobý finanční majetek 230 mil. Kč, ke dni 31. 3. 2015 činily: a) závazky více než 90 dnů po splatnosti 400 mil. Kč, b) krátkodobý finanční majetek 202 mil. Kč a ke dni 30. 4. 2015 činily: a) závazky více než 90 dnů po splatnosti 445 mil. Kč, b) krátkodobý finanční majetek 379 mil. Kč.

- Ze zprávy o podnikatelské činnosti za roky 2014 a 2015, že úpadce - společnost VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. se v rámci předmětu podnikání zaměřovala na energetické strojírenství, výrobu těžkých ocelových konstrukcí a profilem se jako dodavatel větších investičních celků v oblasti energetického a koksářského průmyslu. Úpadce měl v roce 2014 zřízeny organizační složky v Ruské federaci, Slovenské republice a Turecku, v roce 2015 otevřel organizační složku v Bulharsku a připravoval zřízení organizační složky v Polsku.
 - z účetních závěrek úpadce za roky 2014 a 2015, že za rok 2015 došlo u úpadce ke snížení krátkodobého finančního majetku (hotovosti a bankovního depozita) z částky 386.527.000 Kč (31. 12. 2014) na částku 232.963.000 Kč (31. 12. 2015), při současné snížení dlouhodobých závazků v roce 2015 o částku 84.306.000 Kč a zvýšení závazků z obchodních vztahů o 1.535.000 Kč. Současně došlo k navýšení dlouhodobých bankovních úvěrů z částky 21.366.000 Kč (31. 12. 2014) na částku 24.037.000 Kč (31. 12. 2015), tedy o částku 2.671.000 Kč a navýšení krátkodobých bankovních úvěrů z částky 889.000.000 Kč (31. 12. 2014) na částku 1.077.219.000 Kč (31. 12. 2015), tedy o částku 188.219.000 Kč.
19. Podle ustanovení § 159 odst. 1 občanského zákoníku kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péči řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.
20. Podle ustanovení § 51 odst. 1 z. o. k. pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.
21. Podle ustanovení § 52 odst. 1 a 2 z. o. k. při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace. Je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.
22. Podle ustanovení § 62 odst. 1 až 3 z. o. k. bylo-li v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka podle jiného právního předpisu soudem rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, vydají členové jejích orgánů, vyzve-li je k tomu insolvenční správce, prospěch získaný ze smlouvy o výkonu funkce, jakož i případný jiný prospěch, který od obchodní korporace obdrželi, a to za období 2 let zpět před právní mocí rozhodnutí o úpadku, pokud věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokládatelné. Není-li vydání podle odstavce 1 možné, nahradí členové orgánů získaný prospěch v penězích. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně na bývalé členy orgánu obchodní korporace.
23. Po zhodnocení skutkového stavu zjištěného krajským soudem, jak je uveden v úvodu tohoto rozhodnutí, a jeho doplnění u odvolacího jednání, dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
24. Primárně odvolací soud uvádí, že krajský soud na uplatněný návrh přiléhavě aplikoval ustanovení § 62 odst. 1 a 3 z. o. k., odpovídajícím a vyčerpávajícím způsobem posoudil žalobcem vytýkaná pochybení mající zakládat naplnění zde zakotvené sankční skutkové podstaty, zejména pak existenci hrozícího úpadku dotčené obchodní korporace. Odvolací soud taktéž hodnotí jako správný výklad této právní normy při její aplikaci na daný skutkový stav tak, jak byl krajským soudem prezentován v odstavcích 40 až 56 odůvodnění napadeného rozsudku, a proto na něj v podrobnostech odkazuje. Odvolací soud toliko nesouhlasí se závěrem krajského soudu, dle

kterého u “bývalých“ členů orgánů korporace nepostačuje, že po dobu výkonu jejich funkce u korporace nastal stav hrozícího úpadku (který řádně neodvraceli), nýbrž, musí být prokázáno, že se korporace již v době výkonu jejich funkce nacházela ve stavu úpadku. Tento závěr platí toliko při výkladu povinnosti statutárního orgánu postupovat podle ustanovení § 98 odst. 1 insolvenčního zákona. Pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 62 z. o. k. a založení povinnosti “bývalého“ člena statutárního orgánu úpadce vrátit přijaté plnění postačuje - při splnění dalších zákonných předpokladů - taktéž jeho porušení péče řádného hospodáře i při (pouhém) odvrácení reálně hrozícího úpadku dotčené korporace. Tento nesprávný názor však neměl za následek věcně nesprávné posouzení žalobního nároku krajským soudem.

25. Odvolací soud souhlasí s výkladem krajského soudu stran výkladu otázky zahájení insolvenčního řízení na návrh jiné osoby než dlužníka podle insolvenčního zákona, neboť rozhodným pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 62 odst. 1 o. s. ř. je specifikace osoby podávající návrh na zahájení insolvenčního řízení a jeho specifikace v insolvenční vyhlášce vydané dle ustanovení § 101 insolvenčního zákona. Opačný výklad zastávaný žalovaným, tedy akceptace možnosti dlužníka přistoupit k insolvenčnímu návrhu dle ustanovení § 107 insolvenčního zákona, by nevedl k ničemu jinému, nežli k účelové možnosti členů představenstva budoucího úpadce vyhnout se negativním následkům předpokládaným ustanovením § 62 z. o. k.
26. Krajský soud taktéž provedl dokazování v potřebném rozsahu, uvedl, o které důkazy a proč svá zjištění opřel, učinil odpovídající a logicky správný závěr o skutkovém stavu, přičemž postupoval v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř., když hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemné korelaci, jeho úvahy jsou logické, srozumitelné, náležitě odůvodněné a věcně správné. Krajský soud adekvátně vyhodnotil zjištěný skutkový stav v rozsahu potřebném pro meritorní rozhodnutí, přičemž krajský soud současně přílehavým způsobem vysvětlil, z jakého důvodu neprovedl některé z navrhovaných důkazů (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2012, sp. zn. 21 Cdo 1850/2011 nebo ze dne 22. 2. 2011, sp. zn. 20 Cdo 1413/2009). S důvody vedoucími krajský soud k zamítnutí provedení dalších navržených důkazů pro jejich nadbytečnost a případnou irelevanci se odvolací soud ztotožňuje.
27. Mezi účastníky řízení bylo zjevně sporným to, zda společnost VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. byla po dobu výkonu funkce člena představenstva žalovaným ve stavu hrozícího úpadku, případně přímo ve stavu úpadkovém, a zda žalovaný o této situaci věděl, nebo měl a mohl vědět, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinil za účelem odvrácení tohoto stavu vše potřebné a rozumně předpokládatelné.
28. Žalovaný vykonával funkci člena představenstva úpadce v období od 8. 7. 2013 do 24. 3. 2015, přičemž insolvenční řízení vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 37 INS 10134/2016 bylo zahájeno věřitelem dne 29. 4. 2016 (tedy více než 13 měsíců po skončení výkonu funkce žalovaného), přičemž úpadek dlužníka byl insolvenčním soudem zjištěn usnesením ze dne 25. 8. 2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-A-62, které nabylo právní moci v části zjištěného úpadku téhož dne (tedy více než 17 měsíců po skončení výkonu funkce žalovaného).
29. Žalobce v průběhu řízení zastával stanovisko, že pokud u úpadce nastala situace testu předlužení (souhrn závazků převyšuje hodnotu majetku) v srpnu 2016 (kdy byly také vytvořeny opravné položky vztahující se k předchozímu podnikatelskému období), lze předpokládat, že při vedení účetnictví na základě principů opatrnosti by k naplnění znaků úpadku dlužníka ve formě předlužení došlo podstatně dříve. Dle odvolatele byly podmínky testu likvidity (rozdílu mezi závazky s více než 90 dny po splatnosti a krátkodobým finančním majetkem) naplněny nejpozději v říjnu 2014, kdy rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů byl záporný, a tedy žalovaný o hrozícím úpadku úpadce musel vědět a neučinil vše potřebné a rozumně předpokládané za účelem hrozícího úpadku. Hrozící úpadek byl insolvenčním zákonem účinným v době výkonu funkce žalovaným (§ 3 odst. 4 insolvenčního zákona) definován tak, že o hrozící

úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků. Na jednu stranu sice žalobce skutkově tvrdil naplnění podmínek hrozícího úpadku s poukazem na záporné výsledky testu likvidity v říjnu a listopadu 2014, na druhou stranu však současně uváděl, že v prosinci 2014 již tento test likvidity splněn není. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu v tom směru, že v roce 2014 nemohly být naplněny předpoklady hrozícího či existujícího úpadku dlužníka.

30. Český právní řád rozlišuje dvě základní formy úpadku, resp. tzv. dva testy insolvency, a to test likvidity (cash flow test) pro úpadek ve formě platební neschopnosti (limity jsou zakotveny zejména v ustanovení § 3 odst. 1 insolvenčního zákona) a test rozvahový (balance sheet test) pro úpadek ve formě předlužení (limity jsou zakotveny zejména v ustanovení § 3 odst. 4 insolvenčního zákona). Dle skutkových tvrzení žalobce úpadek ve formě předlužení nastal až v srpnu 2016, tedy více než rok a čtvrt po zániku funkce žalovaného, přičemž - vedle poukazu na neutěšenou finanční situaci úpadce - byl dovozován vznik stavu úpadku ve formě platební neschopnosti nejpozději v říjnu 2014. Dle nesporných skutkových tvrzení účastníků však ke dni 31. 12. 2014 činily závazky úpadce více než 90 dnů po splatnosti celkem 349 milionu Kč a krátkodobý finanční majetek činil 387 milionů Kč. Případná pozitivita testu likvidity v říjnu a listopadu 2014 byla negována ekonomickým stavem úpadcem v prosinci 2014, kdy rozdíl mezi krátkodobým finančním majetkem úpadce a závazky se splatností více než 90 dnů činily kladnou hodnotu 37 milionů Kč, tedy z účetního hlediska úpadkový stav v daný okamžik nebyl dán. Dočasná fluktuace, resp. z formálního hlediska krátkodobé naplnění testu likvidity, které se opětovně dostává do kladných hodnot, nemůže zakládat existenci úpadkového stavu a odpovědnost žalovaného dle ustanovení § 62 z. o. k. Jestliže ke konci roku 2014 pozitivní test likvidity nebyl dán, nadto byl daný rok uzavřen s kladným hospodářským výsledkem a s kladným vlastním kapitálem, je nezbytné shledat závěr krajského soudu o absenci reálně hrozícího úpadkového stavu a o absenci porušení povinností žalovaného jako člena představenstva ve smyslu ustanovení § 62 z. o. k. správným. Ani poukaz žalobce na existenci tzv. mezery krytí, kterou s účinky ke dni 1. 7. 2017 došlo k modifikaci posuzování úpadku zejména ve vztahu k podnikatelům, kteří vedou účetnictví (§ 3 odst. 3 insolvenčního zákona), je nepřipadný, neboť v době výkonu funkce žalovaného tento parametrický ukazatel nebyl sám o sobě relevantní a nezakládal zákonnou povinnost postupovat dle ustanovení § 98 insolvenčního zákona. Pouze a jen z existence mezery krytí, bez zohlednění celkové ekonomické situace úpadce a jeho dlouhodobého fungování, nelze dovozovat hrozící úpadkový stav a porušení povinností žalovaného jednat s péčí řádného hospodáře.
31. Odvolací soud se ve shodě se soudem prvního stupně neztotožňuje s argumentací žalobce, poukazující na (minimálně časově) chybné zaúčtování opravných položek. Je již judikatorní notorií, že člen statutárního orgánu nemusí být vybaven všemi odbornými znalostmi, schopnostmi či dovednostmi, potřebnými pro výkon veškerých činností, spadajících do působnosti statutárního orgánu. Nemá-li pro zařízení záležitosti spadající do výkonu jeho funkce (v daném případě vedení účetnictví) potřebné odborné znalosti, je povinen zajistit její posouzení osobou, která potřebné znalosti má, přičemž součástí péče řádného hospodáře je přitom schopnost rozpoznat, které činnosti již není s to vykonávat či které potřebné znalosti a dovednosti nemá. V daném případě bylo účetnictví úpadce (vedené k tomuto certifikovaným externím subjektem) v letech 2014 a 2015 schváleno renomovaným auditorem (BDO) bez výhrad, přičemž neměl-li ani auditor, jako odborně způsobilá osoba ke způsobu účtování o majetku a závazcích žádné výhrady, nelze žalovanému klást k tíži nevědomost o jiných žalobcem prezentovaných názorech na možný (odlišný) způsob vedení účetnictví (jiné časového zohlednění a zaúčtování opravných položek), nadto ex post vypracovaných po prohlášení konkursu na majetek úpadce jinou odbornou účetní společností dle zadání žalobce.

32. Odvolací soud se taktéž ztotožňuje s hodnocením ekonomického a potencionálně úpadkového stavu úpadce v období měsíců leden až březen 2015 tak, jak bylo krajským soudem dovozeno v odstavcích 47 až 56 odůvodnění napadeného rozsudku, přičemž v podrobnostech je odkazováno na zde uvedené závěry, se kterými se odvolací soud plně ztotožňuje.
33. Odvolací soud toliko nad rámec závěrů soudu prvního stupně dodává, že sice na jednu stranu odvolatel uvádí, že hrozící úpadek nemůže být výsledkem „matematické operace“, avšak na druhou stranu dominantní část skutkových tvrzení žalobce právě na takovéto zjednodušené matematické argumentaci stojí.
34. Je nesporným, že v případě úpadce - společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. - se nejedná o „běžnou“ obchodní korporaci, a to jak velikostí, tak i obratem, předmětem, způsobem (engineering) a místem podnikání. Společnost VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. se v rámci předmětu podnikání zaměřovala na energetické strojírenství, výrobu těžkých ocelových konstrukcí a profiloval se jako dodavatel větších investičních celků v oblasti energetického a koksárenského průmyslu. Úpadce měl zřízené v roce 2014 organizační složky v Ruské federaci, Slovenské republice a Turecku, po ukončení výkonu funkce žalovaného v roce 2015 dále otevřel organizační složku v Bulharsku a připravoval zřízení organizační složky v Polsku. V roce 2016 zaměstnával 1.138 zaměstnanců a ještě v roce 2015 docílil čistý roční obrát ve výši 3.283.452.000 Kč. Nejedná se tak o obchodní korporaci s „obvyklým“ a jednoduše replikovatelným předmětem a způsobem podnikání (mající nadto mezinárodní přesah a tomuto nezbytně odpovídající - oproti české praxi - modifikovatelný způsob vypořádání vzájemných práv a povinností), u které může jakýkoliv odborně erudovaný subjekt bez jakýchkoliv pochybností, kdykoliv a s pravděpodobností blížící se jistotě, pouze a jen na základě několika účetních hodnot, určit, že se nachází v reálném úpadkovém stavu, či této stavu hrozí. Při hodnocení naplnění předpokladů daných ustanovením § 62 z. o. k. zakládajících povinnost člena statutárního orgánu vrátit přijaté plnění od úpadce nelze toliko formalisticky zohledňovat jednotlivé dílčí parametry účetnictví, ale je nezbytné hodnotit fungování a ekonomický stav úpadce v rozhodném období komplexně. Aplikace pouhé „účetní“ kalkulačky neodpovídá v daném případě smyslu a účelu zákona. Úpadková situace obchodní korporace je jistě výsledkem dlouhodobého vývoje, avšak při existence zlepšujících se trendů do dne ukončení výkonu funkce žalovaným (po zhoršení ekonomické/účetní situace v lednu 2015) a zohlednění výše uvedeného a skutkových zjištění soudu prvního stupně, nelze ve vztahu k žalovanému dovodit naplnění sankční skutkové podstaty ustanovení § 62 z. o. k.
35. Stran testu likvidity tvořící nosnou argumentaci žalobce jde zjednodušeně vždy o to, zda je dlužník schopen platit své dluhy tak, jak se stávají splatnými, tedy zda jeho likvidní aktiva postačují k úhradě splatných dluhů. Problémy s likviditou se jednak projevují navenek, a jsou proto na rozdíl od předlužení relativně snadno pozorovatelné, přičemž tyto problémy s likviditou zpravidla ve skutečnosti signalizují úpadek. Dlužník, o jehož solventnosti není pochybností, nemá žádný problém s tím, aby překlenul krátkodobý nedostatek likvidních aktiv novým úvěrem. Jak oba účastníci případně poukazovali ve svých podáních, shora uvedené závěry byly částečně modifikovány judikaturou dovolacího soudu tak, že schopnost dlužníka uhradit splatné závazky se posuzuje nejen podle výše částek, s nimiž dlužník aktuálně disponuje (hotovost nebo zůstatek na bankovním účtu dlužníka), ale také podle jiného majetku dlužníka (movitých a nemovitých věcí, pohledávek a jiných majetkových hodnot). Teprve tehdy, není-li dlužník schopen využít k úhradě v insolvenčním řízení osvědčených splatných závazků ani tento svůj jiný majetek (např. pro omezení dispozic s tímto majetkem nebo pro jeho obtížnou zpeněžitelnost či dobytost), nepřihlíží se k němu při úvaze o tom, zda je dlužník v platební neschopnosti ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona (R 80/2011, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. června 2012, sp. zn. 29 NSČR 46/2011, R 43/2012 a R 45/2014). Pozitivita trendu vývoje ekonomické situace úpadce v roce 2015 do dne zániku funkce žalovaného byla krajským soudem dovozena správně. Za rok 2015 došlo u úpadce ke snížení krátkodobého

finančního majetku (hotovosti a bankovního depozita) z částky 386.527.000 Kč na částku 232.963.000 Kč, při současné snížení dlouhodobých a krátkodobých závazků o částku 82.771.000 Kč, a současně o navýšení dlouhodobých bankovních úvěrů z částky 21.366.000 Kč (31. 12. 2014) na částku 24.037.000 Kč, tedy o částku 2.671.000 Kč a navýšení krátkodobých bankovních úvěrů z částky 889.000.000 Kč na částku 1.077.219.000 Kč, tedy o částku 188.219.000 Kč. Je zjevným, že s ohledem na úpadcem dosažené tržby v roce 2015 ve výši 3.522.185.000 Kč a poskytnuté další (nové) úvěry ve výši cca 200.000.000 Kč jak dlužníci úpadce (smluvní partneři), tak i úvěrující subjekty důvody pochybovat o ekonomickém stavu úpadce, případně o neschopnosti či nemožnosti vykonávat podnikatelskou činnost pro futuro, neměli. Daný ekonomický stav úpadce - zjevně s ohledem na předmět, způsob, rozsah a prostorové vymezení podnikání - nebyl praxí (podnikatelskými subjekty) hodnocen jako neobvyklý.

36. Oba účastníci řízení shodně uváděli, že úspěch projektu - elektrárny Yunus Emre v Turecku, byl pro další fungování úpadce zásadní. Žalobce skutkově tvrdil, že tento projekt byl pro úpadce zásadním a klíčovým projektem, a to jak významem, tak i svým rozsahem, přičemž úspěšná či neúspěšná realizace tohoto projektu měla mít přímý dopad do jeho majetkové sféry. Dle tvrzení žalobce v roce 2014 mělo dojít k problémům s financováním projektu, v roce 2015 se projekt potýkal s technickými problémy, aby v roce 2016 došlo k eskalaci technických problémů, které vedly k zastavení provozu celé elektrárny. Podnikatelský neúspěch tohoto projektu, který byl způsoben poté, co došlo k zániku funkce žalovaného u úpadce, a to nejen z ekonomických, ale také i politických důvodů (tyto ostatně byly ve své době pravidelnou součástí veřejného mediálního prostoru), nelze klást za vinu žalovanému. Ze strany žalobce absentovala jakákoliv konkrétní skutková tvrzení, která by se vztahovala k případnému jednání či nejednání žalovaného v této věci. Abstraktní tvrzení žalobce o „významných rizikových znacích“ tohoto projektu je, s ohledem na stabilní existenci podnikatelského rizika při jakémkoliv druhu a typu podnikání, dle názoru odvolacího soudu irelevantní. Při zvažování naplnění předpokladů daných ustanovením § 62 z. o. k. je nezbytné odhlédnout od toho, že v době, kdy se jednání člena statutárního orgánu (člena představenstva) posuzuje, už jsou známy výsledky podnikatelského záměru, a je nezbytné se vyvarovat přístupu, který bývá označován za „retrospektivní prorocství“ (přístup „generála po bitvě“). Riziko podnikatelského neúspěchu nese každá společnost, přičemž každé podnikatelské rozhodnutí v sobě zahrnuje určitou míru rizika neúspěchu. Za podnikatelský neúspěch, tj. jen proto, že nevyšel určitý podnikatelský záměr (v daném případě navíc v blíže neurčeném rozsahu z důvodů čistě politických), nelze postihovat členy statutárního orgánu, byl-li tento záměr realizován s péčí řádného hospodáře. Ze strany žalobce nebylo konkrétně tvrzeno, že by snad projekt elektrárny Yunus Emre v Turecku byl od počátku odsouzen k neúspěchu či byl pro úpadce ekonomicky nevýhodný jako důsledek nesprávných rozhodnutí a kroků představenstva úpadce v době, kdy byl jejím členem žalovaný, tedy v době od 18. 7. 2013 do 24. 3. 2015. Žalobcem zmiňované problémy s financováním musely být vyřešeny, neboť důvodem zastavení projektu v roce 2016 byly - dle jeho skutkových tvrzení - technické problémy. Neurčitá tvrzení žalobce o nezbytnosti „okamžitého řešení“ problému představenstvem (neboť vývoj tohoto projektu měl ovlivňovat samotnou existenci dlužníka) jsou důsledkem naprosto zjednodušeného přístupu žalobce k možnosti „okamžitého“ řešení problémů podnikatelského projektu takového rozsahu, navíc s mezinárodním (a politickým) přesahem. Ani v těchto skutkových reáliích nelze dovozovat, že by v době výkonu funkce člena představenstva žalovaným reálně hrozil či dokonce vznikl úpadkový stav, který by implikoval povinnost žalovaného vydat jím získaný prospěch ze Smlouvy o výkonu funkce tak, jak je předpokládáno ustanovením § 62 odst. 1 a 3 z. o. k.
37. Shora uvedené skutečnosti jsou uváděny toliko pro doplnění argumentace krajského soudu, neboť - jak již bylo shora uvedeno - soud prvního stupně se s rozhodnými skutečnostmi, výkladem dané právní normy a její aplikací na tento spor (s výhradou výše uvedenou) vypořádal vyčerpávajícím způsobem a věcně správně.

38. Ze všech uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek krajského soudu v odstavci II. výroku dle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil, a to včetně správného nákladového výroku soudu prvního stupně (odstavec III. výroku).
39. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce byl se svým odvoláním procesně neúspěšný a je povinen uhradit žalovanému náklady odvolacího řízení. Tyto jsou tvořeny odměnou zástupce žalovaného ve výši 19.080 Kč dle ustanovení §§ 7 a 8 odst. 1 advokátního tarifu za dva účelně učiněné úkony právní služby po 9.540 Kč (vyjádření se k odvolání a účast u jednání konaného dne 15. 10. 2020), paušální náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč dle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, náhradou za promeškaný čas dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a/ advokátního tarifu cestou k jednání odvolacího soudu dne 15. 10. 2020 ze sídla advokáta v Ostravě do Olomouce a zpět ve výši 400 Kč, a to za celkem 4 započaté půlhodiny a cestovným na toto jednání (cesta Ostrava - Olomouc a zpět při ujetí 184 km, osobním vozidlem Škoda Octavia, při průměrné spotřebě 4,9 litrů nafty/100 km - viz ustanovení § 158 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů - a při vyhláskové ceně paliva a amortizaci vozidla) ve výši 1.058 Kč. Náklady odvolacího řízení žalovaného dále představuje 21 % DPH z výše uvedených náhrad v celkové výši 4.438,98 Kč, neboť jeho zástupce je ve smyslu ustanovení § 137 odst. 3 o. s. ř. registrovaným plátcem DPH. Žalobce je tak povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení celkovou částku 25.576,98 Kč, a to v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám jeho zástupce. O lhůtě k plnění odvolací soud rozhodoval dle ustanovení § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti odstavci I. výroku tohoto rozsudku v části, již byl potvrzen odstavec II. výroku rozsudku krajského soudu, může účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Ostravě, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bylo-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti odstavci I. výroku tohoto rozsudku v části, již byl potvrzen odstavec III. výroku rozsudku krajského soudu, a proti odstavci II. výroku tohoto rozsudku o nákladech řízení není samostatně dovolání přípustné.

Olomouc 15. října 2020

JUDr. Zdeňka Šindelářová v. r.
předsedkyně senátu

**Martin
Vymlátíl**

Digitálně podepsal
Martin Vymlátíl
Datum: 2020.10.21
06:54:44 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Vymlátíl.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 11. 2020 a je vykonatelné dne 10. 11. 2020. Připojení doložky Valeriánová Beáta dne 20. 11. 2020.

**Beata
Valeriá
nová**
Digitálně
podepsal Beata
Valeriánová
Datum:
2020.11.20
11:20:43 +01'00'

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Halfarovou v právní věci

žalobce:

Mgr. Bc. David Vandrovec

sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10 – Vršovice

insolvenční správce dlužníka VÍTKOVICE POWER

ENGINEERING a.s.

zastoupený Mgr. Karlem Somolem, advokátem

sídlem Karlovo nám. 671/24, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

David Sivčák, narozený dne [REDACTED]

bytem [REDACTED]

zastoupený Mgr. Ing. Martinem Janotou, advokátem

sídlem 28. října 1727/108, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava

o vydání prospěchu 309 144 Kč

takto:

- I. Řízení se v části návrhu, kterou se žalobce domáhá, aby soud zavázal žalovaného zaplatit žalobci zákonný úrok z prodlení z částky 309 144 Kč ve výši 8,05 % ročně za dobu od 26. 8. 2016 do 26. 9. 2018, zastavuje.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 47 625,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí, k rukám advokáta žalovaného.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou doručenou soudu dne 28. 4. 2019 se žalobce domáhal, aby soud zavázal žalovaného povinností zaplatit žalobci částku 304 144 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 26. 8. 2016 do zaplacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beáta Valeriánová.

- 2 V žalobě tvrdil, že dne 29. 4. 2016 bylo u Krajského soudu v Ostravě zahájeno insolvenční řízení vedené pod sp. zn. KSOS 37 INS 10134/2016 ve věci dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., IČO 26823357 (dál jen dlužník nebo VPE). Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2016, které téhož dne nabylo právní moci, byl zjištěn úpadek dlužníka a jeho insolvenčním správcem byl ustanoven žalobce. Usnesením ze dne 15. 12. 2016 byla povolena reorganizace dlužníka, která pak byla usnesením ze dne 7. 8. 2017 přeměněna na konkurs. Žalovaný byl od 18. 7. 2013 do 30. 4. 2015 členem představenstva dlužníka. Insolvenční řízení bylo zahájeno na návrh věřitele společnosti WETAG INVEST a.s., IČO 03567541 ze dne 28. 4. 2016, zveřejněný dne 29. 4. 2016. Po zahájení insolvenčního řízení se dlužník podáním ze dne 10. 5. 2016 vyjádřil tak, že s tímto nesouhlasil, a to pro jeho zjevnou bezdůvodnost a šikanózní charakter, kdy věřitel neosvědčil zejména existenci více věřitelů s pohledávkami za společností VPE. Žalobce vyzval žalovaného výzvou ze dne 4. 9. 2018 dle ust. § 62 z.o.k. k vydání prospěchu získaného ze smlouvy o výkonu funkce jakož i případného jiného prospěchu. Žalovaný obdržel od dlužníka za období dvou let zpět před právní mocí rozhodnutí o úpadku prospěch ve výši 309 144 Kč, a to na základě Smlouvy o výkonu funkce člena představenstva při zařizování záležitostí společnosti ze dne 8. 7. 2013 ve znění dodatku č. 1 a na základě Smlouvy o výkonu funkce člena představenstva ze dne 15. 5. 2014. Žalobce dále tvrdil, že situace testu předlužení, kdy souhrn závazků dlužníka převyšoval hodnotu jeho majetku, nastala nejpozději v srpnu 2016, kdy dlužník vytvořil opravné položky a rezervy ve výši 3,1 mld Kč. Některé opravné položky a rezervy vytvořené dlužníkem se však vztahují k předchozím létům (např. opravné položky k oceňovacímu rozdílu, který vznikl na základě odštěpení části společnosti HEAVY MACHINERY a.s. do společnosti dlužníka dle znaleckého posudku z roku 2008, či opravné položky k pohledávkám za společností Modřany Power, kde byl vyhlášen úpadek k 30. 10. 2015, „vyoprávkování“ bylo provedeno až v srpnu 2016), lze se tudíž domnívat, že při vedení účetnictví na základě principů opatrnosti by k naplnění znaků úpadku dlužníka ve formě předlužení došlo podstatně dříve. Žalobce dále uváděl, že podmínky úpadku dle testu likvidity (pro platební neschopnost) byly u dlužníka splněny nejpozději v říjnu 2014, kdy měl více než 700 věřitelů po splatnosti a rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti byl 47 mil. Kč a následně i po celé období až do prohlášení úpadku v srpnu 2016 v rozmezí 65 až 647 mil. Kč (kromě prosince 2014) s tím, že plán na další měsíc počítal se záporným výsledkem hospodaření. Tyto skutečnosti musely být žalovanému jakožto členu představenstva známy a tudíž dlužník byl v hrozícím úpadku a žalovaný o tomto stavu věděl. Sám dlužník v podání adresovanému insolvenčnímu soudu dne 17. 8. 2016 uvedl, že má více než 700 věřitelů a že je osvědčen úpadek ve formě platební neschopnosti. Žalobce tvrdil, že žalovaný neučinil vše potřebné a rozumně předpokládané za účelem odvrácení hrozícího úpadku, žalobci nejsou známy jakékoliv kroky žalovaného, které by uvedený účel naplnily. Zároveň mu není známo, že by žalovaný, stejně jako dlužník, po dobu výkonu své funkce poukázal na hrozící úpadek dlužníka tím spíše, že by činil kroky k odvrácení této situace. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 4. 2014 sp. zn. 29 ICdo 14/2012, o tom, že rozhodne-li soud o úpadku dlužníka na základě vyvratitelné domněnky o neschopnosti dlužníka platit své peněžité závazky, platí tato domněnka i v dalších případech, kdy insolvenční zákon váže vznik případných práv a povinností na stav úpadku dlužníka. Žalobce se tak s odkazem na ust. § 62 z.o.k. domáhal po žalovaném vydání prospěchu ve výši 309 144 Kč.
- 3 Na podané žalobě setrval žalobce v průběhu celého řízení před soudem prvního stupně.
- 4 V podání doručeném soudu dne 30. 10. 2019, v reakci na poučení, které se žalobci dostalo u jednání soudu dne 10. 10. 2019, tento k ekonomické situaci dlužníka, s poukazem na zprávu svého ekonomického poradce PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o., uvedl, že z testu platební neschopnosti u dlužníka vyplývá, že již v roce 2013 měl dlužník více věřitelů s peněžitými závazky více než 90 dnů po splatnosti v hodnotě 22 až 77 mil. Kč a podmínky

úpadku dle testu likvidity byly u dlužníka splněny nejpozději v říjnu 2014, kdy měl více než 700 věřitelů po splatnosti a rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti činil 47mil. Kč a následně i po celé období až do prohlášení úpadku v rozmezí 65 až 647 mil. Kč (kromě prosince 2014). Dále uváděl, že tzv. mezera krytí nastala v květnu 2014, když tříměsíční prognóza z manažerských výkazů ke květnu 2014 obsahuje záporný hospodářský výsledek i čistou ztrátu. S přihlédnutím ke kritériím posuzování schopnosti dlužníka uhradit splatné závazky pak uváděl, že dlužník se nacházel ve stavu hrozícího úpadku již v roce 2013. Ve vztahu k projektu Adularya pak uváděl, že z veřejně dostupných informací vyplývá, že již v roce 2014 došlo k problémům souvisejícím s financováním projektu a celý projekt se v roce 2015 potýkal s technickými problémy. Tento projekt byl zásadním projektem dlužníka a to nejen rozsahem plnění ale také odpovědností a vlivem na jeho majetkovou podstatu. Jakákoliv komplikace tak musel vést k nutnosti okamžitého řešení, neboť vývoj projektu ovlivňoval samostatnou existenci dlužníka. Žalovaný, jakožto člen představenstva, informace o vývoji projektu jistě měl, resp. musel mít. Je zřejmé, že tento projekt vykazoval po dlouhou dobu významně rizikové znaky zejména pak v podobě platební neschopnosti turecké strany, v podobě významných technických komplikací apod. Přes tyto výše uvedené komplikace, žalovaný podle dostupných informací neučinil ničeho za účelem odvrácení stavu hrozícího úpadku, který mu musel být znám. To vše při existenci celé řady významných závazků po splatnosti u celé řady dalších věřitelů dlužníka a při existenci definované finanční kondice dlužníka. Žalobce dále, s poukazem na shora uvedenou zprávu tvrdil, že závazky dlužníka neustále do roku 2016 narůstaly, namísto, aby byly hrazeny. Výše závazků, která nebyla hrazena, představovala podstatnou část závazků dlužníka, tyto neustále narůstaly a dlužník nebyl schopen tyto průběžně uspokojovat. Ve vztahu k žalovanému žalobce tvrdil, že mu není známo, že by tento po dobu výkonu své funkce jakkoliv poukázal na hrozící úpadek dlužníka tím spíše, že by činil kroky k odvrácení této situace.

- 5 Žalobce dále v tomto podání ve vztahu k požadovanému příslušenství žalobu částečně omezil a to tak, že nadále již uplatňoval zákonný úrok z prodlení od 27. 9. 2018, čili ode dne následujícím po (nejzazším) datu, kdy žalovaný potvrdil obdržení výzvy insolvenčního správce k vydání plnění. Ve zbytku na podané žalobě setrval.
- 6 U jednání soudu dne 28. 5. 2020 bylo řízení o podané žalobě v rozsahu zpětvzetí, dle ust. § 96 odst. 1, 2, 3 o.s.ř. zastaveno. Soud se tak dále zabýval toliko nárokem na zaplacení částky 309 144 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 27. 9. 2018 do zaplacení.
- 7 Žalovaný v průběhu celého řízení před soudem prvního stupně navrhoval zamítnutí žaloby.
- 8 V podání doručeném soudu dne 17. 6 2019 popřel tvrzení žalobce o době, kdy byl členem představenstva dlužníka a uvedl, že do funkce byl zvolen dne 8. 7. 2013 a odvolán byl dne 24. 3. 2015. Tvrdil tak, že k jeho odvolání z funkce člena představenstva dlužníka došlo bezmála 1,5 roku před rozhodnutím soudu o zjištění úpadku dlužníka. Dále poukazoval na to, že žalobce tvrdí, že u dlužníka nastala situace testu předlužení nejpozději v srpnu 2016, přičemž pouze dovozuje, že k naplnění znaků úpadku ve formě předlužení došlo podstatně dříve. Tato spekulace žalobce však nemá opodstatnění, stejně jak tvrzení, že žalovanému, muselo být jako členu představenstva známo, že se dlužník nachází v hrozícím úpadku mnohem dříve. Tato skutečnost nemůže být dovozována z podání dlužníka ze dne 17. 8. 2016, neboť toto bylo učiněno až po uplynutí 15 měsíců, co on byl dne 24. 3. 2015 z funkce odvolán a nemohl tak nastalou situaci ovlivnit. Žalovaný také tvrdil, že svou funkci vykonával v souladu se zákonnými předpisy a s péčí řádného hospodáře, a to v době, kdy dlužník nebyl v úpadku a výkon funkce, do níž byl zvolen, v žádném případě nepřispěl ke vzniku úpadku dlužníka.

- 9 V podání doručeném soudu dne 11. 9. 2019 žalovaný doplnil svou procesní obranu, že nejsou splněny podmínky pro uplatnění nároku dle ust. § 62 odst. 1 z.o.k., když o úpadku dlužníka nebylo rozhodnuto v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka a dlužník v období, ve kterém žalovaný působil jako člen představenstva, nebyl v hrozícím úpadku. K prvé části svého tvrzení poukázal na ust. § 107 odst. 1 insolvenčního zákona, dle kterého se další insolvenční návrh podaný na majetek téhož dlužníka dříve, než soud vydá rozhodnutí o úpadku, považuje za přistoupení k řízení a od okamžiku, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu se osoba, která jej podala, považuje za dalšího insolvenčního navrhovatele. Podáním ze dne 17. 8. 2016 se tedy dlužník sám stal insolvenčním navrhovatelem a insolvenční soud tak rozhodoval také o návrhu dlužníka. V tomto směru poukázal také na odbornou literaturu, dle které je smyslem postihu členů orgánu obchodní korporace motivovat tyto k aktivitě a to v tom směru, že nebudou insolvenční řízení prodlužovat v obavě z možného postihu. Samotná skutečnost, že dlužník nepřistoupil k insolvenčnímu řízení po jeho zahájení je v této souvislosti dle žalovaného bez jakéhokoli významu. V tomto směru poukázal na to, že základní příčinou úpadku dlužníka byl neúspěch v projektu výstavby tepelné elektrárny Yunus Emre (projekt Adularya) v Turecku, přičemž v červenci 2016, bezprostředně předtím, než dlužník přistoupil k insolvenčnímu řízení v Turecku proběhl neúspěšný pokus o státní převrat, jehož důsledkem bylo m.j. faktické znárodnění elektrárny a přes původní přísliby zastavení projektu, přičemž tento stav trvá dodnes. Ve vztahu k žalovanému, který přestal být členem představenstva více než 13 měsíců před zahájením insolvenčního řízení jsou však důvody, pro které dlužník přistoupil k ins. řízení, stejně jako skutečnost, že tak neučinil neprodleně po jeho zahájení zcela irelevantní, neboť kroky dlužníka již v té době nemohl jakkoliv ovlivnit. K problematice existence hrozícího úpadku pak uváděl, že účetnictví dlužníka bylo vedeno externě odborně způsobilým subjektem a bylo opakovaně auditováno oprávněnou osobou, přičemž žádný z těchto odborníků v dané době ke způsobu účtování opravných položek k oceňovacímu rozdílu po odštěpení části společnosti HEAVY MACHINERY a.s. ani k tvorbě opravných položek k pohledávkám dlužníka za společností MODŘANY Power a.s. ničeho nenamítal. Kromě toho zaúčtování opravných položek k těmto pohledávkám po prohlášení úpadku na tuto společnost dne 30. 10. 2015 již bylo mimo vliv žalovaného, který již dříve ukončil výkon funkce, a tedy se na sestavení účetní závěrky za rok 2015 nepodílel. Stran tvrzené platební neschopnosti dlužníka pak uváděl, že již z žaloby je zřejmé, že v prosinci 2014 dlužník v úpadkové situaci nebyl, neboť rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky na 90 dnů splatnosti byl již kladný. Pokud se dlužník nacházel v úpadkové situaci v říjnu 2014, jak tvrdí žalobce, členové orgánů dlužníka záhy „učinili vše potřebné“, aby tuto situaci odvrátili, což potvrzují data z prosince 2014. Z tabulky předkládané žalobcem je patrné, že v období od ledna 2015 do března 2015 (tj. do ukončení členství žalovaného v představenstvu dlužníka) se rozdíl mezi likvidními prostředky a závazky nad 90 dnů po splatnosti vyvíjel, a to pozitivním směrem (snižováním deficitu z - 223 mil. Kč na - 198 mil. Kč) což opět svědčí o tom, že žalovaný aktivně podnikal kroky k řešení aktuální finanční situace. Nelze si také nevšimnout významného snížení salda k 30. 4. 2015 (z - 198 mil. Kč na - 66 mil. Kč) v měsíci bezprostředně následujícím po ukončení členství žalovaného v představenstvu dlužníka. Žalovaný tak, s poukazem na ust. § 3 odst. 4 InsZ tvrdil, že situace hrozícího úpadku u dlužníka v době, kdy vykonával funkci člena představenstva nenastala. Žalovaný dále poukázal na povahu činnosti dlužníka, který je inženýringovou společností, tedy subjektem zodpovědným za celkovou koordinaci projektů výstavby, přičemž vzhledem k rozsahu projektů, které dlužník realizoval, běžně docházelo ke zpoždění jejich realizace a s tím spojenému zpoždění plateb od investora, což se promítne do růstu neuhrazených závazků. Tyto závazky však nelze a priori považovat za v budoucnu nedobytné, neboť jejich úhrada je předpokládána jakmile příslušné finanční projekty uvolní investor projektu. Z povahy samotné činnosti dlužníka tak běžně docházelo k průběžnému opoždění plateb, představenstvo dlužníka (nejen) v těchto situacích vždy aktivně vystupovalo jak ve vztahu k investorům, tak i dodavatelům a snažilo se na jedné straně s investory dohodnout podmínky akcelerace plateb (či alespoň částečné uvolnění

zadržované platby) a na druhé straně u dodavatelů jednat o posunu splatnosti závazků, splátkových kalendářích, způsobu odstranění zpoždění dodávek apod. V tomto směru poukázal na stav dlouhodobých a krátkodobých závazků vykázaný v účetních závěrkách za roky 2013, 2014, kde u obou došlo meziročně ke snížení objemu závazků. Za tohoto stavu tak, dle žalovaného, nelze tvrdit, že by dlužník v průběhu roku 2014 byl ve stavu, kdy by nesplácel podstatnou část svých závazků. Obdobně pak snižoval své závazky také v průběhu roku 2015. Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku tj., navrhoval zamítnutí žaloby.

- 10 Soud po stránce skutkové zjistil z provedených důkazů:
- 11 Z nesporného tvrzení účastníků řízení že: k 31. 12. 2013 činily: a) závazky po dni splatnosti 349 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 387 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) plus 37 mil. Kč, k 31. 1. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 415 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 193 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) mínus 222 mil. Kč, k 28. 2. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 393 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 230 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) minus 163 mil. Kč, k 31. 3. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 400 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 202 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) minus 198 mil. Kč, k 30. 4. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 445 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 379 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) minus 66 mil. Kč.
- 12 Z úplného výpisu z obchodního rejstříku KS Ostrava, oddíl B vložka 2751, že žalovaný byl členem představenstva společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. od 8. 7. 2013 do 24. 3. 2015. Společnost zastupuje samostatně předseda představenstva nebo dva členové představenstva společně. Na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A-62 ze dne 25. 8. 2016 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka. Na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-281 ze dne 7. 8. 2017, které nabylo právní moci dne 24. 8. 2017, bylo rozhodnuto o prohlášení konkurzu na majetek dlužníka. Insolvenčním správcem byl zapsán dne 3. 10. 2016 Mgr. Bc. David Vandrovec.
- 13 Z vyhlášky č. j. KSOS 31 INS 10134/2016 ze dne 29. 4. 2016, že soud rozhodl ve věci dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. o insolvenčním návrhu věřitele WEGAT INVEST a.s. tak, že oznamuje, že návrhem shora označeného insolvenčního navrhovatele bylo zahájeno insolvenční řízení dlužníka. Vyhláška byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 29. 4. 2016 v 7:53 hodin a tímto okamžikem nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení.
- 14 Z insolvenčního návrhu dlužníka ze dne 17. 8. 2016, že tento uvádí: a) V průběhu insolvenčního řízení (zahájeno dne 29. 4. 2016 návrhem věřitele WETAG INVEST a.s.) se projevila nedůvěra obchodních partnerů v existenci dalších smluvních vztahu a v jejich plnění, což se projevilo v rušení již nasmlouvaných a předpokládaných zakázek v příštím období. Při hodnocení této situace musel „navrhovatel“ přihlédnout ke změně tohoto stavu, pokud jde o další předpokládaný vývoj provozu podniku a posuzování jeho výsledků na svou platební schopnost. „Navrhovatel“ tak plní svou povinnost, podal insolvenční návrh dle ust. § 103 InZ. b) „Navrhovatel“ splňuje kritéria úpadku, neboť při mnohosti věřitelů není schopen plnit peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti c) K doložení své úpadkové situace uvádí, že má více než 720 věřitelů a mezi jeho peněžité závazky s více než 30 dní po splatnosti spadají v návrhu dále uvedené pohledávky konkrétních věřitelů, d) „Navrhovatel“ již výše uvádí, že v průběhu insolvenčního řízení se ukázalo, že ani náležitá správa jeho majetku a pokračující provoz jeho úpadek nezvrátí e) „Navrhovatel“ současně podává návrh na povolení reorganizace a je připraven co v nejkratší době předložit věřitelům reorganizační plán. f) „Navrhovatel“ připojuje seznam majetku a závazků, jakož i seznam svých zaměstnanců, ze kterých lze zjistit, že „navrhovatel“

Shodu s prvopisem potvrzuje Beáta Valeriánová.

zaměstnává 1138 zaměstnanců v pracovním poměru, v posledním období dosáhl obratu více než 50 mil. Kč, úhrn čistého obratu za účetní období 2015 činil 3 283 452 tis. Kč.

- 15 Ze smlouvy o výkonu funkce žalovaného ze dne 8. 7. 2013, že tato je uzavřena mezi dlužníkem zastoupeným předsedou představenstva Ing. Janem Světlíkem a žalovaným. Dle této smlouvy se dlužník zavázal za výkon funkce člena představenstva poskytovat měsíční odměnu ve výši 20 000 Kč ode dne zvolení do funkce člena představenstva.
- 16 Z dodatku ke smlouvě o výkonu funkce ze dne 24. 9. 2013, že výše odměny za výkon funkce člena představenstva sjednaná ve smlouvě o výkonu funkce se na základě rozhodnutí jediného akcionáře s účinností od 1. 10. 2013 mění tak, že tato činí 22 600 Kč.
- 17 Ze smlouvy o výkonu funkce ze dne 15. 5. 2014 že tato je uzavřena mezi dlužníkem zastoupeným předsedou představenstva Ing. Janem Světlíkem a žalovaným. Dle této smlouvy se dlužník zavázal za výkon funkce člena představenstva poskytovat měsíční odměnu ve výši 22 600 Kč. Členu představenstva je, na základě rozhodnutí jediného akcionáře společnosti při výkonu působnosti valné hromady, poskytnuto pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou členy statutárních orgánů ve formě nepeněžitého plnění na období od 11. 5. 2013 do 10. 5. 2014 ve výši 52 553 Kč. V části nadepsané jiná plnění zaměstnanci, který je současně i členem představenstva se uvádí, že: a) Zaměstnanci náleží za výkon práce dle pracovní smlouvy mzda ve výši 90 000 Kč měsíčně b) Zaměstnanci lze přiznat roční odměnu v teoretické výši 100 % ze souhrnu smluvních mezd dosažených v hodnoceném období, o přiznání roční odměny a její výši rozhoduje generální ředitel společnosti (statutární orgán společnosti) na základě návrhu nadřízeného zaměstnance po zhodnocení běžného roku s přihlédnutím k ekonomickým kritériím konkretizovaným v této smlouvě c) V souvislosti s výkonem práce náleží zaměstnanci příspěvek zaměstnavatele na penzijní připojištění nebo doplňkové penzijní spoření ve výši 200 Kč/měsíc, příspěvek zaměstnavatele na životní pojištění ve výši 500 Kč/měsíc, příspěvek zaměstnavatele na stravování formou nákupu stravenek d) Pro řádný výkon funkce sjednané v pracovní smlouvě poskytne společnost v souladu s interními předpisy a na základě písemných smluv členu představenstva – osobní automobil pro služební soukromé účely, typ vozidla VW Passat, mobilní telefon a ubytování v místě výkonu práce.
- 18 Z tabulky předložené žalobcem - odměny členům představenstva a členům rady za období 2014-08 až 2016-08, že David Sivčák obdržel v měsících srpen, září, listopad, prosinec 2014 a únor, březen 2015 odměnu čl. stat. orgánu 22 600 Kč á měsíc a pojistné na SZ a ZP za zaměstnavatele 7 684 Kč á měsíc, a v měsících říjen 2014 a leden 2015 odměnu čl. stat. orgánu ve výši 22 600 Kč á měsíc, nepeněžitý příjem 24 952 Kč á měsíc a pojistné na SZ a ZP za zaměstnavatele á měsíc 16 168 Kč, celkem obdržel 309 144 Kč z toho odměny ve výši 180 800 Kč, nepeněžitý příjem 49 904 Kč a pojistné na SZ a ZP za zaměstnavatele 78 440 Kč.
- 19 Z výzvy insolvenčního správce k vydání prospěchu ze dne 4. 9. 2018, že Mgr. Bc. David Vandrovec vyzývá dle ust. § 62 z.o.k. David Sivčáka k vydání částky 309 144 Kč, kterou od dlužníka obdržel za období dvou let před právní mocí rozhodnutí o úpadku, a to do 7dnů od doručení této výzvy na uvedený bankovní účet.
- 20 Z Výroční zprávy společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. za rok 2014 včetně slova předsedy představenstva, Zprávy auditora, Rozvahy, Výkazu cash-flow a Přílohy, že: a) Předseda představenstva hodnotil rok 2014 jako rok úspěšný a to jak z hlediska realizačního, tak z hlediska finančního. Společnost pokračovala v kontraktu výstavby elektrárny v Turecku a v realizaci rekonstrukcí elektráren v České republice. Ke konci roku 2014 se společnost dostala do závěrečného kontraktačního jednání na výstavbu uhelné elektrárny v Nové Kaledonii. Pokračovaly projekty v oblasti dodávky mostních konstrukcí, uskladňovacích nádrží, čistírny

odpadních vod. V roce 2014 se pokračovalo v implementaci závěrů z procesního a personálního auditu na vybraných provozech. Implementace auditních závěrů přinesla řadu úspor, zefektivnění výrobních procesů, předvýrobních etap, změnových řízení a zvýšení produktivity práce. Rok 2014 byl z finančního pohledu o mnoho úspěšnější než rok 2013. Společnost dosáhla provozní zisk na úrovni 69 mil Kč. b) Dle zprávy nezávislého auditora BDO Audit s.r.o. podává účetní závěrka věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv společnosti a nákladů a výnosů jejího hospodaření a peněžních toků, v souladu s českými účetními předpisy c) Dle Rozvahy činil vlastní kapitál 1 344 887 tis. Kč (v roce 2013 1 343 459 tis. Kč), výsledek hospodaření běžného účetního období 3 067 tis. Kč (rok 2013 ztráta 122 318 tis. Kč), výše cizích zdrojů 5 704 958 tis. Kč (rok 2013 6 660.036 tis. Kč), výše dlouhodobých závazků z obchodních vztahů 43 336 tis. Kč (rok 2013 436 857 tis. Kč), výše krátkodobých závazků z obchodních vztahů 2 551 080 tis. Kč (rok 2013 2 980 551 tis. Kč), krátkodobý finanční majetek 386 527 tis. Kč (rok 2013 609 700 tis. Kč), d) Dle Výkazu cash-flow činila změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti minus 363 072 tis. Kč (rok 2013 minus 724 176 tis. Kč), e) Dle Přílohy, část 3.10.2 – věková struktura závazků z obchodních vztahů – činily krátkodobé závazky 1 781 639 tis. Kč z toho do 90 dnů po splatnosti 418 569 tis. Kč (rok 2013 – krátkodobé závazky 2 600 643 tis. Kč z toho do 90 dnů po splatnosti 333 869 tis. Kč).

- 21 Z Výroční zprávy společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. za rok 2015 včetně slova předsedy představenstva, Zprávy auditora, Rozvahy, Výkazu cash-flow a Přílohy, že: a) Předseda představenstva zmiňoval pokračující investiční projekty (Turecko, Česká republika) s tím, že tyto se významně podílely na tržbách, které dosáhly hodnoty 3 522 000 tis. Kč, společnost získala významné zakázky v Polsku, Bulharsku a Finsku v oblasti technologických zakázek, pokračovala v dodávkách mostních konstrukcí, skladu na kapalná hnojiva. Ačkoliv rok 2015 byl, co se týče výsledků hospodaření méně úspěšný než rok 2014, jsem si jist, že společnost učinila všechny důležité kroky k tomu, aby rok 2016 byl mnohem úspěšnější, b) Dle zprávy nezávislého auditora BDO Audit s.r.o. podává účetní závěrka věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv společnosti a nákladů a výnosů jejího hospodaření a peněžních toků, v souladu s českými účetními předpisy c) Dle Rozvahy činil vlastní kapitál 882 883 tis. Kč, výsledek hospodaření běžného účetního období minus 453 628 tis. Kč, výše cizích zdrojů 5 259 698 tis. Kč, výše dlouhodobých závazků z obchodních vztahů 41 801 tis. Kč, výše krátkodobých závazků z obchodních vztahů 2 515 732 tis. Kč, krátkodobý finanční majetek 232 963 tis. Kč, d) dle Výkazu cash-flow činila změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti minus 745 570 tis. Kč, e) Dle Přílohy, část 3.10.2 – věková struktura závazků z obchodních vztahů činily krátkodobé závazky 1 349 937 tis. Kč z toho do 90 dnů po splatnosti 623 838 tis. Kč.
- 22 Veškeré skutečnosti zjištěné z provedeného dokazování má soud po stránce skutkové za prokázané.
- 23 Na základě shora zjištěných skutečností dospěl soud k níže uvedenému závěru o skutkovém stavu věci;
- 24 Žalovaný byl členem představenstva společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. od 8. 7. 2013 do 24. 3. 2015. Žalovaný mohl, jako člen představenstva, zastupovat společnost pouze s dalším členem představenstva společně. Na základě smlouvy o výkonu funkce ze dne 8. 7. 2013 ve znění dodatku ze dne 24. 9. 2013 náležela žalovanému odměna za výkon funkce 20 000 Kč měsíčně a od 1. 10. 2013 – 22 600 Kč měsíčně. Na základě smlouvy o výkonu funkce ze dne 15. 5. 2014 náležela žalovanému odměna za výkon funkce 22 600 Kč měsíčně, bylo mu poskytnuto pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou členy statutárních orgánů ve formě nepeněžitého plnění na období od 11. 5. 2013 do 10. 5. 2014 ve výši 52 553 Kč, jako zaměstnanci mu náležela za výkon práce dle pracovní smlouvy mzda ve výši 90 000 Kč měsíčně, příspěvek

zaměstnavatele na penzijní připojištění nebo doplňkové penzijní spoření ve výši 200 Kč/měsíc, příspěvek zaměstnavatele na životní pojištění ve výši 500 Kč/měsíc a příspěvek zaměstnavatele na stravování formou nákupu stravenek, členu představenstva dále náleželo právo užívat osobní automobil pro služební i soukromé účely, typ vozidla VW Passat, mobilní telefon a ubytování v místě výkonu práce. Dle tabulky předložené žalobcem obdržel žalovaný za období srpem 2014 až srpen 2016 celkem obdržel 309 144 Kč z toho odměny ve výši 180 800 Kč, nepeněžitý příjem 49 904 Kč a pojistné na SZ a ZP za zaměstnavatele 78 440 Kč. Výzvou insolvenčního správce ze dne 4. 9. 2018 byl žalovaný dle ust. § 62 z.o.k. vyzván k vydání částky 309 144 Kč, kterou od dlužníka obdržel za období dvou let před právní mocí rozhodnutí o úpadku, a to do 7dnů od doručení této výzvy. Vyhláškou č. j. KSOS 31 INS 10134/2016 ze dne 29. 4. 2016 rozhodl soud ve věci dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. o insolvenčním návrhu věřitele WEGAT INVEST a.s. tak, že oznámil, že návrhem shora označeného insolvenčního navrhovatele bylo zahájeno insolvenční řízení dlužníka. Vyhláška byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku dne 29. 4. 2016 v 7:53 hodin a tímto okamžikem nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. Dlužník v podání ze dne 17. 8. 2016, adresovanému insolvenčnímu soudu, že uvedl, že: a) v průběhu insolvenčního řízení se projevila nedůvěra obchodních partnerů v existenci dalších smluvních vztahu a v jejich plnění, což se projevilo v rušení již nasmlouvaných a předpokládaných zakázek v příštím období, při hodnocení této situace musel přihlédnout ke změně tohoto stavu, pokud jde o další předpokládaný vývoj provozu podniku a posuzování jeho výsledků na svou platební schopnost, plní tak svou povinnost podat insolvenční návrh dle ust. § 103 InZ, b) splňuje kritéria úpadku, neboť při mnohosti věřitelů není schopen plnit peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti, má více než 720 věřitelů a peněžité závazky s více než 30 dní po splatnosti, c) v průběhu insolvenčního řízení se ukázalo, že ani náležitá správa jeho majetku a pokračující provoz jeho úpadek nezvrátí d) současně podal návrh na povolení reorganizace a byl připraven co v nejkratší době předložit věřitelům reorganizační plán. f) připojuje seznam majetku a závazků, jakož i seznam svých zaměstnanců, ze kterých lze zjistit, že zaměstnává 1138 zaměstnanců v pracovním poměru, v posledním období dosáhl obratu více než 50 mil. Kč, úhrn čistého obratu za účetní období 2015 činil 3 283 452 tis. Kč. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A-62 ze dne 25.8.2016 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka. Insolvenčním správcem dlužníka byl ustanoven Mgr. Bc. David Vandrovec. Ve Výroční zprávě společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. za rok 2014 předseda představenstva hodnotil rok 2014 jako rok úspěšný a to jak z hlediska realizačního, tak z hlediska finančního. Uváděl, že společnost pokračovala v kontraktu výstavby elektrárny v Turecku a v realizaci rekonstrukcí elektráren v České republice, že ke konci roku 2014 se společnost dostala do závěrečného kontraktačního jednání na výstavbu uhelné elektrárny v Nové Kaledonii, že pokračovaly projekty v oblasti dodávky mostních konstrukcí, uskladňovacích nádrží, čistírny odpadních vod, že rok 2014 byl z finančního pohledu o mnoho úspěšnější než rok 2013 a že společnost dosáhla provozní zisk na úrovni 69 mil. Kč. Dle zprávy nezávislého auditora BDO Audit s.r.o. podávala účetní závěrka věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv společnosti a nákladů a výnosů jejího hospodaření a peněžních toků, v souladu s českými účetními předpisy. Dle Rozvahy činil vlastní kapitál 1 344 887 tis. Kč (v roce 2013 1 343 459 tis. Kč), výsledek hospodaření běžného účetního období 3 067 tis. Kč (rok 2013 ztráta 122 318 tis. Kč), výše cizích zdrojů 5 704 958 tis. Kč (rok 2013 6 660 036 tis. Kč), výše dlouhodobých závazků z obchodních vztahů 43 336 tis. Kč (rok 2013 436 857 tis. Kč), výše krátkodobých závazků z obchodních vztahů 2 551 080 tis. Kč (rok 2013 2 980 551 tis. Kč), krátkodobý finanční majetek 386 527 tis. Kč (rok 2013 609 700 tis. Kč). Dle Výkazu cash-flow činila změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti mínus 363 072 tis. Kč (rok 2013 mínus 724 176 tis. Kč). Dle Přílohy, části 3.10.2 – věková struktura závazků z obchodních vztahů činily krátkodobé závazky 1 781 639 tis. Kč z toho do 90 dnů po splatnosti 418 569 tis. Kč (rok 2013 2 600 643 tis. Kč a 333 869 tis. Kč). Dle Ve Výroční zprávě společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. za rok 2015 předseda představenstva zmiňoval pokračující investiční projekty (Turecko,

Česká republika) s tím, že tyto se významně podílely na tržbách, které dosáhly hodnoty 3 522 000 tis. Kč, že společnost získala významné zakázky v Polsku, Bulharsku a Finsku v oblasti technologických zakázek, pokračovala v dodávkách mostních konstrukcí, skladu na kapalná hnojiva. Předseda představenstva uvedl, že „Ačkoliv rok 2015 byl, co se týče výsledků hospodaření méně úspěšný než rok 2014, jsem si jist, že společnost učinila všechny důležité kroky k tomu, aby rok 2016 byl mnohem úspěšnější“. Dle zprávy nezávislého auditora BDO Audit s.r.o. podávala účetní závěrka věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv společnosti a nákladů a výnosů jejího hospodaření a peněžních toků, v souladu s českými účetními předpisy. Dle Rozvahy činil vlastní kapitál 882 883 tis. Kč, výsledek hospodaření běžného účetního období mínus 453 628 tis Kč, výše cizích zdrojů 5 259 698 tis. Kč, výše dlouhodobých závazků z obchodních vztahů 41 801 tis. Kč, výše krátkodobých závazků z obchodních vztahů 2 515 732 tis. Kč, krátkodobý finanční majetek 232 963 tis. Kč. Dle Výkazu cash-flow činila změna stavu krátkodobých závazků z provozní činnosti mínus 745 570 tis. Kč. Dle Přílohy, část 3.10.2 – věková struktura závazků z obchodních vztahů činily krátkodobé závazky 1 349 937 tis. Kč z toho do 90 dnů po splatnosti 623 838 tis. Kč. Ke dni 31. 12. 2013 činily: a) závazky po dni splatnosti 349 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 387 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) plus 37 mil. Kč, ke dni 31. 1. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 415 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 193 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) mínus 222 mil. Kč, ke dni 28. 2. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 393 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 230 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) minus 163 mil. Kč, ke dni 31. 3. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 400 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 202 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) minus 198 mil. Kč, ke dni 30. 4. 2014 činily: a) závazky po dni splatnosti 445 mil. Kč, b) krátkodobý fin. majetek 379 mil. Kč, c) rozdíl mezi b) a a) minus 66 mil. Kč.

- 25 Soud neprovedl další důkazy, navržené účastníky řízení úplnou zprávou vyhotovenou společností PVC, stran celkové situace společnosti VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s., kterou žalobce hodlal prokázat, že i v době kdy byl žalovaný ve funkci, byla tato společnost v úpadku či minimálně ve vztahu hrozícímu úpadku, neboť jednak rozhodné skutečnosti o ekonomickém stavu společnosti v době výkonu funkce žalovaného byly prokazatelně zjištěny jinými provedenými důkazy (viz body 11, 20, 21 odůvodnění) a jednak soudu byla žalobcem doložena toliko neautorizovaná a neúplná fotokopie tvrzené zprávy, která dle názoru soudu nebyla způsobilá být předmětem dokazování. Soud neprovedl další důkazy uváděné žalobcem, tj. usneseními insolvenčního soudu ze dne 15. 12. 2016 a 7. 8. 2017, podáním v insolvenčním řízení ze dne 10. 5. 2016, znaleckým posudkem č. 217/08/08 zpracovaným Ostravskou znaleckou a.s. dne 19. 2. 2008, zprávou ekonomického poradce TARPAN Partners, články z tisku dle podání ze dne 30. 10. 2019, přihláškou pohledávky společnosti ČEB a to proto, že skutečnosti, které účastníci řízení hodlali navrženými důkazy prokázat nejsou rozhodné pro konečné právní posouzení věci, resp. i kdyby těmito důkazy byly prokázány tvrzené skutečnosti, nemělo by to na konečné rozhodnutí žádný vliv.
- 26 Po stránce právní dospěl soud k níže uvedeným závěrům;
- 27 Dle ust. § 159 odst. 1 věta první o.z. kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i potřebnými znalostmi a pečlivostí.
- 28 Dle ust. § 51 odst. 1 z.o.k. pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takové rozhodnutí nebylo učiněno s potřebnou loajalitou.

- 29 Dle ust. § 52 odst. 1 z.o.k. při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.
- 30 Dle ust. § 52 odst. 2 z.o.k. je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.
- 31 Dle ust. § 62 odst. 1 z.o.k. bylo-li v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka podle jiného právního předpisu soudem rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, vydají členové jejich orgánů, vyzve-li je k tomu insolvenční správce, prospěch získaný ze smlouvy o výkonu funkce, jakož i případný jiný prospěch, který od obchodní korporace obdrželi, a to za období 2 let zpět před právní mocí rozhodnutí o úpadku, pokud věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.
- 32 Dle ust. § 62 odst. 2 z.o.k. není-li vydání podle odstavce 1 možné, nahradí členové orgánů získaný prospěch v penězích.
- 33 Dle ust. § 62 odst. 3 z.o.k. odstavce 1 a 2 se použijí obdobně na bývalé členy orgánu obchodní korporace.
- 34 Dle ust. § 3 odst. 1 insolvenčního zákona dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen platební neschopnost).
- 35 Dle ust. § 3 odst. 4 insolvenčního zákona dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou-podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo provozu podniku pokračovat.
- 36 Dle ust. § 3 odst. 5 insolvenčního zákona o hrozící úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.
- 37 Dle ust. § 98 odst. 1 věta první insolvenčního zákona dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou-podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku.
- 38 Dle ust. § 98 odst. 2 insolvenčního zákona povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka.
- 39 Povinnost vydat prospěch dle ust. § 62 z.o.k. je jedním z možných důsledků porušení povinnosti podat insolvenční návrh (další např. § 99 insolvenčního zákona). Zákon v tomto případě definuje podmínky, při splnění kterých daná povinnost nastává.

- 40 První podmínkou je skutečnost, že „bylo v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka podle jiného právního předpisu soudem rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku“. V řízení nebylo sporu o tom, že v projednávané věci bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A-62 ze dne 25. 8. 2016 bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka. Nebylo sporu také o tom, že insolvenční řízení bylo zahájeno na základě věřitelského insolvenčního návrhu věřitele WETAG INVEST a.s. vyhláškou ze dne 29. 4. 2016 a že dlužník se k insolvenčnímu návrhu připojil až podáním ze dne 17. 8. 2016, ve kterém podal návrh na reorganizaci. Strany však odlišně vykládali zákon v tom směru, kdy na jedné straně žalovaný namítal, s poukazem na ust. § 107 insolvenčního zákona, že podáním ze dne 17. 8. 2016 se sám dlužník stal insolvenčním navrhovatelem a insolvenční soud tak rozhodoval také o návrhu dlužníka, přičemž tímto směru poukázal také na odbornou literaturu a na druhé straně žalobce tvrdil, že „přistoupení“ k věřitelskému insolvenčnímu návrhu není v této věci rozhodné. Soud v tomto směru dává zapravdu žalobci (ostatně jak již o tom účastníky řízení informoval u jednání soudu dne 10. 10. 2019) a zastává názor, že naplnění podmínky vymezené ust. § 62 z.o.k. o tom, že bylo rozhodnuto v insolvenčním řízení zahájeném na návrh jiné osoby než dlužníka, bude soud vycházet z právní úpravy ust. § 97 a násl. insolvenčního zákona, přičemž pro určení osoby, na základě jejíhož návrhu bylo insolvenční řízení zahájené, je rozhodná identifikace této osoby v insolvenční vyhlášce vydané dle ust. § 101 insolvenčního zákona. Ust. § 107 insolvenčního zákona o přistoupení k řízení z důvodu podání dalšího insolvenčního návrhu dříve, než soud vydá rozhodnutí o úpadku, a o označení této osoby za dalšího insolvenčního navrhovatele, se pro účely naplnění shora uvedené podmínky neuplatní. Je-li účelem právní úpravy postihnout osoby, které řádně, tj. zejména včas nesplnili svou zákonnou povinnost podat insolvenční návrh, není žádoucí, aby se dané osoby hrozící sankce zprostili „minutu po dvanácté“ tím, že se k již podanému věřitelskému návrhu připojí. Soud tedy shrnuje, že zákonná podmínka existence rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku dlužníka zahájeného na návrh osoby od dlužníka odlišné v projednávané věci byla splněna.
- 41 Jak bylo zjištěno provedeným dokazováním, byla splněna také další podmínka, spočívající ve výzvě insolvenčního správce přijatá plnění vydat. Soud s ohledem na níže přijatý právní závěr neprováděl dokazování k mezi účastníky spornému „objemu“ přijatých prostředků, neboť takové dokazování by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.
- 42 Další podmínkou pro „žalovatelnost“ nároku je skutečnost, že osoba, která přijala prospěch získaný při výkonu funkce, jakožto i případný jiný prospěch, byla členem orgánu korporace (míněno tím, že dne rozhodnutí soudu o úpadku (srov. § 62 odst. 1 z.o.k.), či byla bývalým členem orgánu obchodní korporace (srov. § 62 odst. 3 z.o.k.). V řízení bylo prokázáno, že žalovaný spadá do „kategorie“ bývalých členů korporace, když funkci člena představenstva vykonával od 8. 7. 2013 do 24. 3. 2015 a tedy výkon jeho funkce skončil o bezmála 17 měsíců dříve, než soud rozhodl usnesením ze dne 25. 8. 2016 o úpadku dlužníka.
- 43 Konečně pak zákon jako další podmínku vydání určuje, že shora uvedená osoba „věděla nebo měla a mohla vědět, že je obchodní korporace v brozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinila za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné“. Shora citovaná zákonná podmínka dle názoru soudu směřuje primárně na ty osoby, které byly členy orgánu korporace ke dni rozhodnutí soudu o úpadku a při její aplikaci na „bývalé“ členy orgánu je tuto nutno vykládat v návaznosti na další právní úpravu, především pak v návaznosti na shora citované ust. § 98 insolvenčního zákona, dle kterého má statutární orgán povinnost podat insolvenční návrh v případě, kdy je dlužník v úpadku (nikoli v hrozícím úpadku). Má-li proto pro „bývalé“ členy orgánu korporace nastat sankce za porušení zákonné povinnosti podat bez zbytečného odkladu insolvenční návrh tehdy, je-li dlužník v úpadku, je nutné, aby stav úpadku korporace nastal v době, kdy tyto osoby funkci vykonávaly, neboť logicky pouze po dobu

výkonu funkce mohly zákonnou povinnost podat bez zbytečného odkladu insolvenční návrhu porušit. Pouze v takovém případě pak na ně může doléhat sankce v podobě požadavku na vrácení přijatého plnění. Ostatně i odborná literatura v tomto směru uvádí, že : „*že daná úprava řeší situaci, v praxi dost obvyklou, že osoby, které přivedly obchodní korporaci k úpadku, následně její orgány opustily ve snaze vyhnout se důsledkům svého jednání, či byly společníky po zjištění stavu majetku společnosti z funkce odvolány* „ (doc. JUDr. Ivana Štenglová Zákon o obchodních korporacích, Komentář, 1 vydání 2013 str. 157, vydalo nakladatelství C.H.Beck, s.r.o.). Soud tedy shrnuje, že s přihlédnutím ke shora uvedenému pak u „bývalých“ členů orgánů korporace nepostačí, že po dobu výkonu jejich funkce u korporace nastal stav hrozícího úpadku (který řádně neodvrátili), nýbrž, musí být prokázáno, že korporace se již v té době nacházela ve stavu úpadku (srov. § 3 insolvenčního zákona).

44 I „bývalé“ členy orgánu korporace pak stíhá povinnost prokázat, že buďto o hrozícím úpadku nevěděli či vědět nemohli, nebo že v souladu s péčí řádného hospodáře učinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokládané.

45 Žalovaný založil svou procesní obranu na tvrzení, že v době, kdy funkci člena představenstva vykonával, dlužník v úpadku nebyl a naopak v této době došlo ke zlepšení jeho ekonomické situace. Tvrdil tak, že neporušil ani povinnost podat insolvenční návrhu ani povinnost jednat s péčí řádného hospodáře.

46 Soud provedeným dokazováním zjistil, že tvrzením žalovaného o „lepší“ se ekonomickém stavu dlužníka v době výkonu jeho funkce (tj. 7/2013 až 3/2015) lze dát (minimálně do konce roku 2014) zapravdu. V tomto směru soud pro stručnost odkazuje na závěr o skutkovém stavu věci (viz. bod 24 odůvodnění), kdy zejména upozorňuje na skutečnost, že dlužník rok 2014 uzavřel s kladným hospodářským výsledkem, s kladným vlastním kapitálem a došlo u něho k poklesu závazků, a to jak krátkodobých tak i dlouhodobých. Současně, jak ve Výroční zprávě tvrdil předseda představenstva, měl „nasmlouvané“ zakázky pro příští období a mohl tak důvodně předpokládat ziskovost firmy i v příštím období. Z takto zjištěných skutečností tak nelze, dle názoru soudu, dojít k závěru, že by byl dlužník ke konci roku 2014 v úpadku a současně lze dojít k závěru, že pokud nastal stav úpadku, resp. hrozícího úpadku dříve, pak žalovaný (spolu s dalšími členy orgánu) neučinil vše potřebné k jeho odvrácení, neboť v opačném případě by nemohl nastat ke konci roku stav, který byl z účetních dokladů zjištěn. Soud v tomto směru poukazuje na to, že pro unesení důkazního břemene žalovaného, není v daném případě nutno, aby (i vzhledem k rozsahu a charakteru podnikání dlužníka) konkretizoval a prokazoval jednotlivé dílčí kroky, které ke zlepšení stavu dlužníka vedly, neboť již ze samotných účetních dokladů je zřejmé, že činěné kroky byly kroky správnými, vedoucími ke zlepšení situace dlužníka. Tvrzení žalobce o „neřádném“ vedení účetnictví dlužníka soud považuje, vzhledem k výroku auditora o schválení účetní závěrky bez výhrad, za jednak neprokázané a jednak za nepodstatné, neboť neměl-li auditor, jakožto odborně způsobilá osoba ke způsobu účtování o majetku a závazcích žádné výhrady, nelze přičítat k tíži žalovanému, že tento účetnictví řádně nevedl. Úvahy žalobce o tom, že některé opravné položky měly být, dle jeho názoru, zaúčtovány již dříve, tak soud shledává ve vztahu k posouzení otázky řádného výkonu funkce žalovaného za nerozhodné.

47 Pokud jde o ekonomický vývoj na počátku roku 2015, kladl si soud otázku, zda žalovaný měl, povinnost podat insolvenční návrh, resp. zda úpadková situace nastala dříve, než žalovanému dne 24. 3. 2015 funkce zanikla, případně zda s péčí řádného hospodáře učinil vše potřebné k jeho odvrácení. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, měl dlužník dni 31. 12. 2013 krátkodobý fin. majetek o 37 mil. Kč vyšší než objem závazků po splatnosti. Ke dni 31. 1. 2014 však nastala změna a závazky po dni splatnosti převyšovaly krátkodobý fin. majetek o 222 mil. Kč, tedy společnost se dostala do stavu platební neschopnosti. Ze zjištěných údajů je však patrné, že se jednalo o krátkodobě nepříznivou situaci, neboť v průběhu dalších měsíců, do doby zániku

funkce žalovaného, docházelo ke snižování daného schodku a to na 163 mil. Kč ke dni 28. 2. 2014 a 66 mil. Kč ke dni 30. 4. 2014. Z takto zjištěných skutečností pak, dle názoru soudu, nelze dojít k závěru, že by žalovaný neučinil vše potřebné k odvrácení hrozícího úpadku.

- 48 Nutno rovněž podotknout, že sám žalobce tvrdil, že u dlužníka nastal stav předlužení až v srpnu 2016, tedy více než rok poté, co žalovanému funkce člena představenstva zanikla a současně, že připustil „přerušeni“ stavu platební neschopnosti v prosinci 2014 a stav platební neschopnosti v prvních měsících roku 2015 dovozoval toliko z existence tzv. mezery krytí. Jak však vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 5. 2019 sp. zn. 29 NSCR 107/2016 *„Schopnost dlužníka uhradit splatné závazky se posuzuje nejen podle výše částek, s nimiž dlužník aktuálně disponuje (hotovost nebo zůstatek na bankovním účtu dlužníka), ale také podle jiného majetku dlužníka (movitých a nemovitých věcí, pohledávek a jiných majetkových hodnot). Teprve tehdy, není-li dlužník schopen využít k úhradě v insolvenčním řízení osvědčených splatných závazků ani tento svůj jiný majetek (např. pro omezení dispozic s tímto majetkem nebo pro jeho obtížnou zpeněžitelnost či dobytost), nepřiblíží se k němu při úvaze o tom, zda je dlužník v platební neschopnosti ve smyslu ust. § 3 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona.“* V tomto směru však žalobce soudu nenabídl žádná skutková tvrzení ani neoznačil žádné důkazní návrhy, a to právě k rozhodnému období 1. 1. 2015 až 24. 3. 2014. Nicméně i kdyby taková tvrzení soudu nabídnuta byla, a byla by také prokázána, nevedlo by to, s ohledem na další rozhodné okolnosti případu k rozdílnému závěru soudu v dané věci.
- 49 Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 10. 2019 sp. zn. 27 Cdo 2426/2018 *„Z principu proportionalit vyplývá, že podle § 66 odst. 3 in fine obč. zák. může společnost odmítnout plnění poskytované člena orgánu společnosti v souvislosti s výkonem jeho funkce pouze v takovém rozsahu, který lze s ohledem na všechny konkrétní okolnosti považovat za přiměřený“*. Třebaže primárně citované rozhodnutí dopadá na případy možnosti společnosti nevyplatit člena svého orgánu plnění přiznané ve smlouvě o výkonu funkce, pokud jeho činnost vedla ke zhoršení hospodářských výsledků společnosti nebo v případě, že člen orgánu z nedbalosti či úmyslu porušil povinnosti stanovené pro výkon funkce, jeho závěry lze, dle názoru soudu, vztáhnout i na případy jiné majetkové sankce dopadající na členy orgánu korporace, a to právě i na posuzovaný případ vydání prospěchu ze smlouvy o výkonu funkce.
- 50 Nutno uvést, že sankce vyplývající pro členy orgánu korporace z dikce ust. § 62 z.o.k. je sankcí významnou, která může vést až k tomu, že člen orgánu de facto vykonává po dva roky funkci člena orgánu bezplatně. Takováto sankce však může být nepřiměřená ve vztahu k intenzitě porušení povinnosti i ve vztahu k celkové povaze výkonu funkce.
- 51 Soud proto zvážil celkové okolnosti případu, a dospěl k závěru, že i kdyby byl v řízení prokázán úpadkový stav v prvních měsících roku 2015, nebyl by důvod žalovaného k vydání prospěchu zavázat, a to ani v dílčí části stran prospěchu získaného za první tři měsíce roku 2015. K tomuto závěru vedou soud níže uvedené skutečnosti.
- 52 Jak bylo zjištěno provedeným dokazováním, žalovaný vykonával funkci v době, kdy od jeho nástupu do funkce v roce 2013 až do konce roku 2014 společnost vykazovala zlepšující se hospodářské výsledky a za rok 2014 vytvořila také zisk. Stran roku 2015 je nutno vzít do úvahy skutečnost, že žalovaný byl z funkce odvolán již dne 24. 3. 2015, a tedy jeho možnosti reagovat na zhoršující se „čísla“ byly časově omezeny. Přes to vše až do doby než mu funkce zanikla lze zaznamenat zlepšující se trend ekonomických ukazatelů po „propadu“ ke dni 31. 1. 2015. Nad rámec shora uvedeného je nutno podotknout, že v řízení nevyšla najevo žádné jednání žalovaného, které by bylo možno označit jako jednání v rozporu s péčí řádného hospodáře, které by bylo možno přičíst k tíži žalovanému.

- 53 V tomto směru soud dává žalovanému zapravdu v tom, že je nutno vzít do úvahy specifika podnikání dlužníka, zejména pak skutečnost, že dlužník často tvořil „mezičlánek“ mezi investorem a konečným zhotovitelem (věřitelem, subdodavatelem), přičemž ze skutečnosti, že žádný z takto „poškozených“ věřitelů ještě po dobu delší než 16 měsíců poté, co žalovanému funkce zanikla, nebrojil proti pozdním platbám a nepodal věřitelský insolvenční návrh, lze dojít k závěru, že se v daném segmentu podnikání jedná o jakousi „obchodní zvyklost“ a že daná situace nevzbuzovala u věřitelů nedůvěru ve vymahatelnost jejich pohledávek, a to i s ohledem na jednání, které členové představenstva, jak uváděl žalovaný ve svém podání, s věřiteli vedli. I tento fakt lze přičíst ke prospěchu žalovanému a uvěřit tak jeho tvrzení o tom, že věřitelé byli ze situací ve společnosti srozuměni a že s nimi bylo o posečkání plateb jednáno.
- 54 Jak bylo shora vysvětleno, ust. § 62 odst. 1 dopadá na bývalé členy orgánu zejména proto, aby byli postiženi právě ti členové orgánu, kteří povinnost podat insolvenční návrh nesplnili, „opustili potápějící se loď“ či byli společníky (akcionáři) „z potápějící se lodi“ vykázáni. Z daného plyne, že sankce uplatněna vůči bývalému členu orgánu, kterému funkce zanikla, jak tomu bylo i daném případě, za zcela jiné ekonomické situace, než jaká zde byla v době rozhodování soudu o úpadku (jak tvrdí sám žalobce a jak částečně vyplynulo z provedeného dokazování), by nebyla přiměřená případnému porušení povinnosti podat insolvenční návrh.
- 55 Bez povšimnutí nelze ponechat také faktickou možnost žalovaného insolvenční návrh za dlužníka podat, a to vzhledem k úpravě ust. § 21 o.s.ř. o tom, kdo za právnickou osobu v řízení jedná. Dle názoru soudu žalovaného za danou osobu považovat nelze a tento tak byl toliko mohl iniciovat jednání představenstva o této záležitosti či „přemluvit“ dalšího člena představenstva ke společnému návrhu, a to vzhledem ke způsobu jednání za dlužníka zapsaného ve veřejném rejstříku. Zde však je nutno opětovně zvážit časovou možnost takto učinit, s ohledem na datum zániku jeho funkce a dostupnost informací o vývoji ekonomických ukazatelů zkraje roku 2015.
- 56 V neposlední řadě lze vzít do úvahy to, že dlužník „dokázal“ provozovat podnikatelskou činnost ještě déle než rok poté, co žalovanému funkce zanikla, a to tak, že i v době rozhodování soudu o úpadku zaměstnával 1138 zaměstnanců v pracovním poměru, v posledním období dosáhl obrátu více než 50 mil. Kč a úhrn čistého obrátu za účetní období 2015 činil 3 283 452 tis. Kč. Tyto údaje tak, dle názoru soudu, neodpovídají žalobcem tvrzenému stavu úpadku v době, kdy žalovaný funkci člena představenstva vykonával.
- 57 Ze všech shora uvedených důvodů proto soud rozhodl o zamítnutí žaloby.
- 58 O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že soud zavázal procesně neúspěšného žalobce zaplatit procesně úspěšnému žalovanému plnou náhradu nákladů řízení, když žalovanému přináleží náhrada nákladů řízení také proto, že částečné zastavení řízení bylo vyvoláno částečným zpětvzetím žaloby nikoli chováním žalovaného (srov. § 146 odst. 2 věta první o.s.ř.). Náklady řízení žalovaného sestávaly z nákladů na zastoupení advokátem, a to z odměny advokáta za níže poskytnuté úkony právní služby, u kterých činí tarifní hodnota jednoho úkonu dle §7 bod 6. vyhl. 177/1996 Sb. v platném znění (dále jen AT) 9 540 Kč. Advokát žalovaného v tomto řízení poskytl tyto úkony právní služby – 1) převzetí a příprava věci (§ 11 odst. 1 písm. a) AT), 2) písemné vyjádření ve věci samé dne 11. 9. 2019 (§ 11 odst. 1 písm. d) AT), 3) účast u jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. g). Soud v tomto případě vycházel ze skutečnosti, že ve věci proběhlo toliko jedno soudní jednání (byť přerušením řízení rozložené do dvou dnů) a proto byly za úkony počítány každé dvě započaté hodiny tohoto jednání (tj. 63 min. dne 10. 10. 2019, 76 min. dne 28. 5. 2020, celkem 139 minut) celkem tedy dva úkony za účast u jednání. Odměna advokáta tak činí 38 160 Kč. K nákladům řízení dále náleží dle ust. § 13 odst. 3 AT paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby shora uvedených, tedy v daném případě 4 x 300 Kč, tj. 1 200 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že advokát

žalovaného je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž náhrada za tuto daň (§ 137 odst 3 písm. a) o.s.ř.) V daném případě činí náhrada za DPH 21 % z částky 39 360 Kč, tj. 8 265,60 Kč. Celkem tak soud zavázal procesně neúspěšného žalobce zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 47 625,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho advokáta (srov. § 149 o.s.ř.). Soud neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti procesně úspěšnému žalovanému nepřiznal (§ 150 o.s.ř.), tyto nebyly v řízení tvrzeny a v průběhu řízení nevyšly najevo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Ostrava 28. května 2020

Mgr. Pavla Halfarová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Beáta Valeriánová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 8. 2020 - Výrok I., Výrok II. a III. dne 5. 11. 2020 a je vykonatelné dne 10. 11. 2020. Připojení doložky Valeriánová Beáta dne 20. 11. 2020.

**Beata
Valeriá
nová**
Digitálně
podepsal Beata
Valeriánová
Datum:
2020.11.20
11:14:00 +01'00'

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Krajský soud v Ostravě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 274183 / 2020 Ev. číslo: 6a95cf4f-f1ef-4dfd-b1c7-892f2cbf05a4
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 846416478
 Věc: Sivčák David x Vandrovec IS VPE - vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou

Odesílatel:

ID schránky: uekhdti Typ datové schránky: PFO
 Osoba: Martin Janota - Mgr. Ing. Adresa: 28. října 1727/108, 70200
 Martin Janota, advokát Ostrava, CZ

Dodáno do DS dne: 25.11.2020 11:26:26 **Odesláno do DS dne:** 25.11.2020 11:26:25

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: KSOS 37 INS 10134/2016 Sp.zn. odesílatele: 2019/3076/01
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4
 Sériové číslo certifikátu: 0152a467 Platnost: 21.08.2020 - 10.09.2021
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 25.11.2020 11:26:25)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 25.11.2020 10:30:28
 Datum a čas autom. ověření: 25.11.2020 11:37:25

Počet podaných příloh:4

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Sivčák David x Vandrovec IS VPE - vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					
1.1		Sivčák David - plná moc Martin Janota_133813952-86718-201125091927.pdf										
Podpis je platný		CRL z 25.11.2020 10:30:28	Mgr. Marcel Zachveja / 0153cbc0 / 05.11.2020 - 25.11.2023	PostSignum Qualified CA 4	A	A	A	*	A	A	?	?
				Časové razítko připojeno 25.11.2020 09:21:19								
1.2		Sivčák x Vandrovec IS VPE - rozsudek VS OL s doložkou PM 2020-11-24.pdf										
Podpis je neplatný (dokument byl po podpisu změněn)			Martin Vymlátíl / 0152dcf1 / 09.09.2020 - 29.09.2021	PostSignum Qualified CA 4	A	N	N	N	N	!	-	-
Podpis je platný		CRL z 25.11.2020 10:30:28	Beata Valeriánová / 0153a3e1 / 23.10.2020 - 12.11.2021	PostSignum Qualified CA 4	A	A	A	*	A	A	?	?
				Časové razítko připojeno 20.11.2020 11:20:57								
1.3		Sivčák x Vandrovec IS VPE - rozsudek KS OVA s doložkou PM 2020-11-20.pdf										
Podpis je platný		CRL z 25.11.2020 10:30:28	Beata Valeriánová / 0153a3e1 / 23.10.2020 - 12.11.2021	PostSignum Qualified CA 4	A	A	A	*	A	A	?	?
				Časové razítko připojeno 20.11.2020 11:14:18								

Čas ověření příloh: 25.11.2020 11:37:25 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné

A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry – velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.